

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat
a Krisztus visszajövetelét váróknak

2011. január

Adventszemle

KEZDJ EL ÉLNI!

Tartalom

3. Kell egy Új Kezdet <i>Iosif Diaconu</i> 4. Tőlünk függ <i>Georgel Pirlitu</i> 6. Térj haza! <i>Daniel Delcea</i> 7. Az evangélium Moldvában <i>Paul Pauliuc</i> 8. „Ébredés a misszióra” <i>Romeo Asanache</i> 9. Őrálló, kezdj el élni! <i>Mihai Maur</i> 10. A 2011-es év könyve <i>Lucian Cristescu</i> 13. A házastárs kiválasztása <i>Romulus Chelbegean</i> 14. Ellen White, a mintaevangélista <i>Michael W. Chambell</i> 16. Misszió Svájcban <i>Lucian Floricel</i>	20. Tiltott „sütemények” <i>Florin Amariei</i> 22. Adventista iskola Matcán <i>Liviu Avrămiea</i> 24. A vegetáriánusok tápanyag ellátottsága <i>Constantin Dinu</i> 25. Az Úr az én pajzsom! <i>Cornel Călugăru</i> 26. Profit válság idején <i>Daniel Pițurlea</i> 27. Feminizmus és nőiesség <i>Mihaela Vișan</i> 28. Hírek 30. A gyermek-misszionárius 31. Imádság év elején <i>Teodor Huțanu</i>

ADVENTSZEMLE

2011. január

A Romániai Hetednapos
Adventista Egyház
hitnevelő és tájékoztató
havilapja

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat,
Jézus Krisztust dicsóítsuk határtalan
szeretete bizonyítékainak ismertetésével.
Célunk az, hogy cikkeink és híreink által
olvasóink jobban megismerjék a Megváltót,
és reménykedve várják közeli eljövését.

Igazgató: Pop Iacob
Főszerkesztő: Virgil Peicu
Grafika: Rebeca-Emilia Iordan
Szerkesztő: Mezei Áron
Fordítók: Mezei Áron,
Papp Andrea
Műszaki szerkesztő: Szócs Erzsébet

Készült a *Viața și Sănătatea* Kiadó
nyomdájában
030715 Bukarest
Str. Valeriu Braniște nr. 29
tel.: 021-3230020; 021-3234895
fax: 021-3230040

A magyar szerkesztőség címe:
400107 Kolozsvár
str. Cuza Vodă nr.12
tel.: 0264-599512, 0264-599413
fax: 0264-599413

E-mail: adventszemle@yahoo.com

ISSN 1842 - 3361

Kell egy Új Kezdet

Hat év telt el, hogy Ariel Sharon, Izrael egykori miniszterelnöke, kómába esett. 2006. január 4-én agyvérzése volt, és azóta csak a gépek és az állandó orvosi felügyelet tartják életben. 2010 novemberében családja megpróbálta a kórházból hazavinni, ahol berendeztek egy szobát a számára szükséges orvosi felszereléssel. Sajnos a kísérlet meghiúsult, és újra vissza kellett szállítani a kórházba.

Felteszem a kérdést, hogy vajon mit jelent az élet Ariel Sharon számára? Gépeket, perfúziót és ennyi. Az élet – bármilyen is lenne – természetesen, felbecsülhetetlen értékű. De Ariel Sharon esetében azt mondhatnánk, hogy ő létezik, de nem él. Ver a szíve, lélegzik, perfúziók táplálják – mindezek fenntartják Ariel Sharon létezését, de nem az életét.

Minden új év egy új életre való hívást jelent, de nem Sharon számára...

Élni többet jelent, mint létezni. Amikor élsz, érzed a lilium illatát, megízlelheted a szőlő ízét, megölelheted, akit szeretsz, és tudsz sírni.

Ariel Sharon szomorú állapota szemlélteti sok ember helyzetét, akik keresztényeknek nevezik magukat, de nem élnek keresztényi életet. Nevük szerepel a tagok nyilvántartásában, gyülekezetbe járnak, vallásos szokásokat gyakorolnak, és ennyi.

Isten arra teremtett, hogy éljük, ne csak kívülről szemléljük az életet. Keresztényként élni pedig annyit jelent, hogy Istennel egy fejlődő kapcsolatot ápolunk. Azt jelenti, hogy érezzük az angyalok közelségét, halljuk énekeiket. A megélt hit következménye a bűnbocsánat bizonyossága, a misszióra való belső készítés, a szolgálatkész magatartás.

Ugyanúgy, adventistának lenni nem egyenlő az adventizmus megélésével. Adventistának lenni az adventizmus megélése nélkül egy peremléletet jelent, amiben csak egy haldokló tudat létezhet. Az egyházi programok fogyasztása (aktív részvétel helyett), imádkozás csak a szükség idején – talán beleszülettünk vagy beleszoktunk ebbe az állapotba – csupán csak vallásos gépezetek, melyek életben tartják már-már kihunytt keresztényi életünket.

Amikor az imám valóságos párbeszéd lesz a Megváltóval, amikor az Úr Igéje alapján megértem, hogy milyen

prófétikus időben élek, és amikor lépést tartok az Úr végidei mozgalmával, akkor fogom megélni az adventizmust.

Amikor az Úr Jézus munkájának tudata meg fogja változtatni életstílusomat, fontossági sorrendemet és reményeimet, akkor elmondható, hogy nem csak adventista vagyok, hanem élem is az adventizmust.

Isten megérdemli, hogy esélyt adj neki az életedben! De nem csak az ígéret szintjén, hanem a valóságban is. Egy új év kezdete lehetőséget nyújt egy új úton elindulni. Ezen alkalommal az isteni Szentháromság, az ihletett Ige és az Egyház együttes parancsa hangzik feléd: KEZDJ EL ÉLNI!

Ezzel a kategorikus felszólítással ültettük át Romániába is a Generál Konferencia ébredésre és reformra való felhívását. Tehát, ha te is szeretnél a reménység népéhez tartozni, ha tanúja akarsz lenni a Szentlélek erőteljes megnyilvánulásainak, ha szeretnéd készen várni azt, Aki eljövendő, akkor „Kezdj el élni!”

Kezdj el élni böjttel és imával; különíts el napokat minden hónapban az odaszentelődésre. Kezdj el élni úgy, hogy közben rendszeresen táplálkozol Isten Igéjéből. Figyelmedet irányítsd főként Dániel, Jelenések könyvének és a Profétaság Lelkének jövendöléseire. Kezdj el élni, miközben kitartóan bizonyosságot teszel Isten megmentő kegyelméről. Kezdj el élni, miközben hitedet megéled a munkahelyeden, a szomszédok előtt és a családod körében. Kezdj el élni, és mondd le kedvenc bűneidről, amelyek megmérgezik lelki életedet, és meggátolják Istent, hogy kinyilatkoztassa magát neked.

Ha így teszel, be fog tölteni a menny légköre, megszokod az angyalok közelségét, és örömet fog jelenteni számodra, hogy együttműködhetsz az Úrral. A tudat, hogy Isten melletted van, olyan lesz, mint Izrael népének a tűzoszlop jelenléte. Akkor nem fogsz tapogatózni, sem reszketni, mert az üdvösség bizonyossága és az örök élet biztos reménysége betölti lelkedet.

Tehát „kezdj el élni!”

Iosif Diaconu,
a *Curierul Adventist* szerkesztője

Tőlünk függ

Georgel Pirlitu, a Munténiai Egyházterület elnöke

TŐLÜNK FÜGG, HOGY MI MARAD UTÁNUNK

Isten bölcsességét látjuk abban, hogy az idő múlása nem attól függ, amit teszünk vagy nem teszünk. Az idő mindenképpen telik. De ha az idő múlása nem is függ az embertől, ez nem mondható el arról, hogy az idő múlásával mit hagyunk magunk mögött. Egy óra tartama nem függ az embertől, de annál inkább a tartalma, amit ő abban az órában véghezvitt.

Miközben ezt írom, eszembe jut az Úr Jézus keresztsége utáni három és fél év. Ennek az időnek az elmúlásába Krisztusnak, mint embernek, nem volt beleszólása, de amit e három és fél év után maga mögött hagyott, az teljes mértékben Tőle függött. Feltámasztott, meggyógyított, bűnbocsánatban részesített, előítéletektől megszabadított emberek, a szeretet tökéletes példája, egy üres sír és az örökkévalóság reménysége csak egy kis része annak, amit ennek az időszaknak az elmúlása eredményezett.

A 2011-es esztendőre gondolok, melynek tartama nem tőlünk vagy az ország vezetőitől, hanem egyedül Istentől függ. De rajtunk áll, hogy az egyház a Munténiai Konferenciában erősebb, népesebb, tevékenyebb, emberségesebb lesz; mind ezért mindannyian tehetünk. Hogy az egyházban jó vagy rossz történik a 2011-es esztendőben, tőlünk függ. Amint minden család békéjét annak összes tagja befolyásolja, az egyház jólétéért és sikeréért ugyanúgy minden egyes tag tehet.

ISTEN ELVÉGGI A MAGA RÉSZÉT, DE AZ EMBERÉT NEM

A fent leírtaknak nem célja, hogy Istent kiküszöböljék az egyenletből. Amit magunk mögött hagyunk a múltban, természetesen nem csak az embertől, hanem Istentől is függ. Viszont a bibliai történelem azt bizonyítja, hogy Isten elvégzi a maga feladatát, de az emberét nem. A Jordán átkelésének első kísérlete a pusztába

való visszatérést és egy nemzedék kipusztulását eredményezte, mivel csak Isten tette meg a részét. A második próbálkozás – 40 évvel azután – sikerrel járt, mert nem csak Isten, hanem az ember is megtette a saját részét.

Az emberek megtérésében az Isten megteszi a maga részét, de az egyháznak is van feladata. Ugyanez történik egy gyülekezet alapításánál is: Istennek és az embernek is megvan a része. Isten szeretetének és igazságosságának tervében az ember nem teheti meg Isten részét, sem Isten az emberét. Isten és ember feladatköre különbözik és felcserélhetetlen.

Amikor e kettőre gondolunk, a hangsúlyt mindenképpen az ember feladatára kell helyeznünk, nem azért, mintha ez fontosabb lenne, hanem mert ezzel van a gond. Az ember része és nem az Istené marad végezetlen. Amikor egy egyház megtapasztalja a kudarcot, a betöltetlen feladat semmiképpen nem az Isten, hanem az ember rovására írható.

A 2000-es év végén az Adventista Egyház Romániában 73.032 tagot számlált, 2009 végén pedig 67.635-öt. 9 év alatt az egyház közel 5.500 tagot veszített. Vajon az elvilágiasodás lenne a valódi ok? Ha így lenne, akkor a Jordánon való első átkelés sikertelensége megmagyarázható lenne a hullámok nagyságával. De nem ott volt a baj. 40 év múlva a nép az évek egy olyan szakában (március-április) kel át a Jordánon, amikor a folyó megáradt a Hermon olvadó havától. Így hát az akadályt igazából nem a Jordán, hanem ők maguk jelentették. Vajon az igazi problémát az elvilágiasodás okozza? Vajon nem alakult volna másként az elmúlt kilenc év, ha mindegyikünk megtette volna a maga részét? Hajlok rá, hogy ez utóbbi kérdésre igennel válaszoljak, figyelembe véve az ihletés szavait is: „Ha elhanyagoljuk a személyes munkát, sok értékes alkalmat mulasztunk el, amely elősegítené a mű határozott előmenetelét.” (Ellen White, *Az evangélium szolgálói*, 1915, 364. old.)

A MI RÉSZÜNK ELHANYAGOLÁSÁBÓL FAKADÓ ÖRÖK VESZTESÉGEK

Komoly következményei vannak, ha az ember nem teszi meg a részét a lélekmentésben. Az egyház mennyiségben és számban egyaránt veszít, akiknek pedig szükségük van az üdvösségre, örökre elvesznek. Ellenben ha az ember megteszi a részét, nem csak az egyház, hanem az üdvözültek serege is népesebb lesz.

Az alábbi idézet megerősíti annak fontosságát, hogy részt vállaljunk a lélekmentésben: „Isten ítéletének napján vajon hányan jönnek oda hozzánk, és mondják majd nekünk: *Elvesztem! Végem van! És te soha nem figyelmeztettél; soha nem hívtad fel a figyelmemet, hogy megtérjek Jézushoz. Ha olyan hitem lett volna, mint neked, megkerestem volna minden lelket a környezetemben, akit a büntetés veszélyeztet, és imával, sírva, figyelmeztetéssel készítettem volna megtérésre.*” (Ellen White, *Review and Herald*, 1888. június 24.)

A 2011-ES EVANGELIZÁCIÓS PROGRAM EREDMÉNYEKÉNT AZ EGYHÁZBAN MEGÚJULÁS FOG BEKÖVETKEZNI

A 2011-es év egyik legfontosabb eseménye az evangelizációs program lesz. Meg kell értenünk, hogy ennek az eseménynek a sikere tőlünk függ. A konferenciától, a lelkészektől és minden egyes tagtól. Számít, hogy mit teszünk vagy mit nem teszünk. Imáinktól, komolyságunktól, beavatkozásunktól függ. Ha a Munténiai Egyházterület minden tagja kitűzné célul, hogy magával hoz legalább egy személyt, ez azt jelentené, hogy lenne 18.000 érdeklődő, akik közül sokan az egyház tagjaivá válnak.

Ha csak az 1996-os előadássorozatra gondolunk, rádőbbenünk, mennyire fontos egy ilyen esemény. Az egyház tagjai közül nagyon sokan ennek a gyümölcssei. Vagy-

is ha ez a program nem létezett volna, azok a személyek akkor nem csatlakoznak az egyházhoz. Ugyanez a 2011-es esztendő missziós programjára is áll. Ennek hatására olyanok fognak az egyház tagjaivá válni, akik ez esemény megszervezése nélkül nem tennék meg ezt a lépést.

Isten előre tudja, kik lesznek azok, akik a 2011-es evangelizáció hatására belépnek az egyházba. Isten előkészített embereket, akik be fognak menni azon a kapun, melynek neve: *Kezdj el élni!* Minden biztonnal lesznek fiatalok, felnőttek és karonülő kisgyerekek, akik ezen alkalommal egyházunkhoz csatlakoznak. Türelmetlenül várom ennek az eseménynek a végét, amikor majd megismerhetem új hittestvéreimet, és főleg gyermekeiket. Az egyház pedig meg fog újulni.

TŐLÜNK FÜGG

De ne feledjük... TŐLÜNK FÜGG, hogy gyülekezeteink üresen állnak vagy zsúfolásig megtelnek. TŐLÜNK FÜGG, hogy szomszédaink részt vesznek vagy sem ezen az eseményen. TŐLÜNK FÜGG, hogy a sorozat ünnep vagy kellemetlen alkalom lesz számunkra. TŐLÜNK FÜGG, hogy a Szentlélek betölt-e minket vagy sem, mint pünkösdkor. TŐLÜNK FÜGG...

Mélyen el kellene gondolkodtasson a tény, hogy annyi minden tőlünk függ az egyházon belül és azon kívül. Ezért hát imádkozzunk, hogy Isten tegyen minket olyanná, mint „a folyóvíz mellé ültetett fa”, amely „idejekorán” megtermi gyümölcsét.

„Urunk, segíts, hogy megtegyük a mi részünket.”

ÁMEN

Térj haza!

Daniel Delcea, az Olténiai Egyházterület elnöke

Sok ember legfőbb vágya, hogy hazatérjen. Bármilyen kalandosak lennének is a családon kívül átélt események, a honvágyat a lélekből semmi sem űzheti el. Az újratálalkozás szereteteinkkel az élet legizgalmasabb és legáhitottabb pillanata. De egyeseknek talán nem annyira fontos a családba való visszatérés. Kellemetlen emlékek, tévedések, félbeszakadt kapcsolatok tartják távol őket azoktól, akik valaha odaadó „barátaik” voltak. Segítségre van szükségük, hogy újból megtalálják a hazafelé vezető utat.

Ugyanez történt a gadarai férfival is, miután felszabadult a gonosz angyalok hatalma alól (Lk 8:38). A hosszú idő után, mialatt a pusztában a gonosz lelkek kényének-kedvének kiszolgáltatottan élt, most újra „fel van öltözködve és eszénél van” (Mk 5:15), képes önállóan irányítani életét. Mivel régóta nem látta családját, természetesen a következő lépés a hazatérés lett volna, de lelki szorongása visszatartotta. Hogyan fogadná, ha visszatérne? Megbízna még valaki benne? Mennyi időnek kell eltelnie, hogy újból normálisnak tekintsék? Megszabadulhat valaha is az „ördögös volt” megbélyegzéstől?

A szorongáson túl lenyűgözte Jézus Krisztus személye. Micsoda hatalom, milyen szeretet, mennyi együttérzés egy olyan ember iránt, mint amilyen ő! Jelenlétében biztonságot és szeretetet érzett. Az ígéretes élet, amelyet eltölthetne Jézus Krisztus társaságában, legyőzte honvágyát. Így született meg szívében a gondolat, hogy kövesse Jézust, és remélte, hátha őt is tanítványai közé fogadja. Kikartó kérését Szabadítója, ahelyett hogy örült volna új követőjének, udvariasan elutasította, és azt tanácsolta: „Térj vissza házadhoz!” (Lk 8:39), „Eredj haza a tiédhez, és jelentsd meg nekik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad” (Mk 5:19).

Nehéz volt elfogadnia, de mivel jótevőjének ez volt az akarata, nem utasíthatta el. Az Úr Jézus által kijelölt küldetés segített neki áthidalni az akadályokat. A családjában átélt kellemetlen emlékek, a félelem, hogy találkoznia kell azokkal, akik valamikor elűzték körükből, annak előrelátása, hogy a pogány környezet kísértéseitől körülveve kell élnie, bosszúvágya és sötét gondolatai mind eltávoztak tőle, amikor elfogadta a nemes kül-

detést, melyet új Urától kapott. Szívét egyszerűből eltöltötte a türelmetlen vágy, hogy viszontlássá családját, barátait és egykori ismerőseit, akiknek lelkesen mesélhet Jézus Krisztus irgalmáról és hatalmáról, mellyel képes megszabadítani azokat, akik az ördög kegyetlen rabságába kerültek.

Krisztus küldetése mindig új lehetőségeket vetít elénk, és megerősíti az emberi természetet, amely így képessé válik legyőzni bármilyen akadályt, amely az üdvösség útjába áll. Éppen ezért félelmeinkre Isten ma is úgy válaszol, hogy küldetést bíz ránk. Ez év kezdetén Isten mindannyiunkat felszólít: *Térj haza! Menj el a tiédhez, és mesélj el mindent, amit az Úr érted tett.* Mindenkinek vannak olyan ismerősei, barátai, testvérei vagy éppen szülei, akikkel nehéz kapcsolatot fenntartania. Lehet, hogy keserű emlékek, igazságtalanságok vagy helytelen magatartás miatt elhidegültünk tőlük, ezért nehezünkre esik érintkeznünk velük, és kezdeményeznünk a viszony helyreállítását. De Jézus Krisztus parancsa, hogy menjünk el, és beszéljünk nekik irgalmáról és szeretetének csodálatos hatalmáról, erőt ad áthidalnunk minden akadályt. A vágy, hogy másokkal is megismeressük Istent, és kegyelmében részesítsük őket, olyan személyekhez vezethet minket, akikkel rég vagy soha nem beszéltünk. Igaz, hogy ez harcot feltételez Istennel az imában, mint ahogy Jákóbbal is történt a Jabok révénél, de semmilyen erőfeszítés nem lehet túl nagy, ha embertársaink üdvösségére gondolunk.

Azt kívánom, hogy a 2011-es esztendő missziós tevékenységei, különösen a „Kezdj el élni” és „A bizakodó élet titkai” evangelizálási programok alkalmat jelentsenek számunkra meghallanunk Krisztus felhívását: „Eredj haza a tiédhez, és jelentsd meg nekik, mely nagy dolgot cselekedett veled az Úr, és mint könyörült rajtad”.

Az evangélium

Moldvában

Paul Pauliuc, a Moldvai Egyházterület elnöke

Egyházterületünkön mostanság a legtöbb adventista meggyőződéssel hiszi, hogy a „Kezdj el élni!” evangelizációs program ihletett, időszakú, és szeretnénk, ha ez a lendület a misszióban és az imában az egyház egészére kiterjedne.

Szeretnénk dióhéjban megosztani néhány tapasztalatot, melyet átélünk az evangélizációt megelőző időszakban.

2009 novemberében az egyik lelkész elhatározta, hogy meglátogat néhány testvért Botoșani városban. Egy másik presbiterrel együtt összeállítottak egy munkatervet, melynek során kapcsolatba kerültek más neoprotesztáns felekezetekkel.

A baptista, pünkösdista és evangéliumi keresztények szinte egyöntetűen azt tartották rólunk, hogy „a disznóhúson és a törvény általi üdvösségen” kívül mást nem tudunk prédikálni. Egyik vasárnap a pünkösdista gyülekezet lelkésze megkockáztatta, hogy meghívja szolgálni adventista kollegáját. A Krisztus-központú üzenetet „Ámen”-nel fogadták, és az adventista lelkész további meghívásokat kapott. Néha az igehirdetés végén a pünkösdista lelkész megjegyezte: „Nem ilyen prédikációkhoz szoktunk hozzá, de ha ez az Úr igéje mihozzánk, elfogadjuk!”

Néhány héttel ezután az adventista lelkész és presbiter meghívást kapott pünkösdista barátai részéről egy közös ebédre. Félelmeik eloszlottak, amikor az eledelért való ima előtt a pünkösdista lelkész felesége kijelentette: „Lelkész testvér, mi az asztalnál adventisták vagyunk, ... teljesen lemondunk a disznóhúsról, csak egy kevés halhúst eszünk. Ugyanerre neveltük gyermekeinket is, és tudjátok meg, hogy szót fogadtak.” A két lelkész közötti barátság egyre

szorosabbá vált, melynek hatására az adventista és a pünkösdista ifjak meglátogatták egymás gyülekezeteit, ahol ünnepélyt adtak elő.

Kitűzött célunk az Adventista Egyház tagjai és gyülekezetei számának növekedése, és kétségkívül a menny is erre vágyakozik.

Az egyik adventista testvérünk Krisztus szeretetétől fűtve, egyetlen vággyal tért haza Spanyolországból: hogy adventista könyveket osztogasson Moldova minden városában és falujában. Így találtak rá 2009 augusztusában könyvevangélistáink Poieni faluban (Bačau megye) egy tíztagú családra (apa, anya és nyolc gyermek), amely egy vályogkunyhóban, emberhez méltatlan körülmények között lakott. Testvéreink felvették a kapcsolatot ez ügyben a konferencia ADRA felelősével, és tovább látogatták ezt a családot. Az ismerkedésből barátság lett, és a múlt év végén körvonalazódni kezdett egy mennyei ihletésű gondolat: Építeni kellene egy házat ennek a tíztagú családnak. A család híre messzire ment. Egy spanyolországi gyülekezetben (Castellon) felhívást intéztek a testvérek részére, akik nagylelkű adományait elküldték egy önkéntes csapat által, amely rekordidő alatt felépítette a ház falait. Más önkéntesek is besegítettek, így nyárára a ház teljesen elké-

szült. Az önfeláldozó akció hatására a támogatott család csatlakozott az Adventista Egyházhoz.

Ma a munka mezeje éppolyan nagy, mint Megváltónk idejében. A világban nagyon sokan vannak, akiknek szükségük van önzetlen, érdektől mentes szolgálatunkra.

Az egyik testvérünkől, aki lelki értelemben felel a moldvai börtönökért, a rabok közül valaki megkérdezte: „Hallgatjuk a Reménység Hangja Rádió adását, de úgy értesültünk, hogy a reménységnek van egy tévéadója is. Nem nézhetnénk mi is a műsorait?”

Az elhangzott kérdés arra készítette a jelenlévőket, hogy a helyszínen imában kérjék Istentől a megoldást erre a problémára. Ennek a külön-

leges projektnek a híre néhány gyülekezethez is eljutott, amelyek csatlakoztak az ima láncához. Egy hét után újabb tárgyalásokra került sor a börtön vezetőségével, és... senkinek sem volt bátorsága akadályokat gördíteni a megvalósulás útjába. Egy támogató felajánlotta az antennához és a felvevőhöz szükséges pénzt, most pedig a Speranța TV műsorai naponta nézhetőek. Raboskodó „testvéreink” öröme szavakban leírhatatlan.

A Humanitárius Börtönmisszió moldvai kirendeltsége célul tűzte ki, hogy felkínálja minden moldvai börtön számára ezt az értéket – „a reménység adóját” –, melyben a szabadságvesztésre ítélt személyek részesülhetnek, és reméljük, hogy a 2011-es NET-sorozat fordulópontot jelent majd azok életében, akik a rácsok mögött találkozni fognak Istennel.

Fohászkodjunk mennyei Atyánkhoz, hogy a kegyelemidő hátralevő napjaiban életünket a misszióra szentelhessük, mely örök dicsőséget szerez Megváltónknak.

Kezdj el élni!

„Ébredés a misszióra”

Romeo Asanache,
az Észak-Erdélyi Egyházterület elnöke

„...hanem várják be
az Atyának ígérését.”
(Csel 1:4)

Az egyházra bízott nagy feladat teljesítésének terhe már régóta a szívünkre nehezedik. Hogyan fog megvalósulni a gyakorlatban az ébredés és a reform? Vajon a lelkészek, a nép vezetőin fog először beteljesedni? Lehet-e vágy az ébredés „esztelen” munkája egy lelkész vagy vezető számára? Lesz-e erőnk, és lesz-e ereje az egyháznak megújulni? Mennyire eredményes az a vezető, lelkész vagy tag, aki átmegy az ébredés tapasztalatán? Mennyire értékeli a Lélek ereje által elmondott imát vagy prédikációt? Hány probléma fog megszűnni a „lélek szelének” fuvaltatára? Hány szív fog válaszolni az odaszentelt lelkészek hívására? Tagjaink közül mennyien örülnek majd a pünkösöd napjának, és tüzének hatására hányan néznek majd szembe a kellemetlen döntésekkel? Mennyi időre lesz szükség, hogy felébredjünk az alvó óriást, ha mi, az alvó vezetők továbbra is langymeleg állapotban maradunk?

Hol találunk megoldásra, választ? De mindenekelőtt, hol keressük azokat?

A népnek, amely az Úr visszatérésére, mint történelmünk betetőzésének eseményére várakozik, először az Atya ígérete beteljesedését kell várnia. A Völegényt meglátni vágyó szüzek számára a válasz kétségkívül az a parancs, melyet Jézus Atyjához

való menetelekor az ébredés célját is – „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek” (Mk 16:15) – hangsúlyozza. Az Úr jelen pillanatban erővel és kitartással dolgozik, hogy minden tag beálljon a sorba, és elfogadja meghívását.

való menetelekor az ébredés célját is – „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek” (Mk 16:15) – hangsúlyozza. Az Úr jelen pillanatban erővel és kitartással dolgozik, hogy minden tag beálljon a sorba, és elfogadja meghívását.

tok be (az egyházban, az egyház részéről, az egyház által) az Atya ígéretének beteljesedését (Csel 1:4)! Másként nem lehet! Az ébredés csakis az egyházban kezdődhet el! Miért? Mert arra hívatott, hogy lehetetlennek tűnő dolgokat valósítson meg! Mert az egyház „az igazság oszlopa és alapja”! Mert ő a „végtelen szeretet tárgya”. Mert „megváltott, Lélektől született” emberek alkotják. Az Úr elsősorban az egyházat szólítja fel ébredésre és reformra.

Isten ébredést és reformot idéz elő egyházában. Ő keresztülhalad az egyház seregén, megvizsgálja és ébredésre szólítja népét (Jel 3:14-22). Az ébredésnek és reformnak egy előszelét érezhették, akik jelen voltak a Generál Konferencia ülésén, amikor Ted Wilson-t megválasztották a világszéles Adventista Egyház elnökének. Ennek jótékony hatása a „Sürgető felhívás” dokumentumban, valamint az „Ébredés és Reform Bizottság kezdeményezései” dokumentum tervjavaslataiban öltött testet.

„Ébredés a misszióra” – ez volt az Euro-Afrikai Divízió által felvetett téma, melyet a maga során a Román Unió Végrehajtó Bizottsága és az Észak-Erdélyi Egyházterület is átvett. A Román Uniónak az elmúlt évi, „Imádkozz és dolgozz” mottóval megjelölt stratégiája, mely részét képezi az egész világra kiterjedő ébredési hullámnak, legégetőbb szükségletünket – „a valódi kegyesség megújulását” – (Válogatott bizonyosságtelek, 1. köt., 121. old.), ugyanak-

kor az ébredés célját is – „Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtésnek” (Mk 16:15) – hangsúlyozza. Az Úr jelen pillanatban erővel és kitartással dolgozik, hogy minden tag beálljon a sorba, és elfogadja meghívását.

Vajon nem vizsgált-e meg téged is a lelkiismeret hangján keresztül, hogy langymeleg állapotban vagy-e? Hogyan válaszolsz az odaszentelésre való felhívására? El fogod olvasni Ellen White „Az igazi ébredés” és Mark Finley „Uram, keltsd életre népedet!” című könyveket, amelyek az ébredés biztos receptjei? Ahhoz, hogy az ébredés megtörténjen, csupán erőre van szükségünk megtenni, amit ezekben olvasunk. Tervezed-e már, hogyan fogsz részt venni ebben a nagy munkában? Mit teszel a 2011-es esztendő evangelizációs projektjének megvalósulásáért? Elkezdted-e már a munkát a fehér területeken? Most, amikor Krisztus hangja kiáltásként hangzik az egyházon keresztül, és minden tagot ébredésre, reformra szólít fel, mindannyiunknak azonnal és világosan kell válaszolnunk hitünket bizonyító cselekedetek által.

Hadd növekedjen az ébredés és reform mértéke minden kiképzéssel, hadd kiáltsa és cselekedje azt mindenki, aki a gyülekezetek szószékein szolgál, suttogja minden tag szívből fakadó imájában. Így váljon cseppre az Isten trónját körülvevő párává, amely bőséges záporként tér vissza azokra, akik a Lélek teljességéért esedeztek. Hadd váljon valóra, hogy az egyház vezetői, szolgálattevői és gyermekei, akik tudatában vannak e két szó mögött húzódó valóság közelségének és szükségességének, ne lankadjanak el, míg az Atya trónjától erő származik rájuk! Ámen!

Őrálló, kezdj el élni!

Mihai Maur, a Bánáti Egyházterület elnöke

„Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samáriában és a földnek mind végső határáig.” (Csel 1: 8)

Ez a küldetés biztosan nagyon meglepte a tizenegy tanítványt. Ez alkalommal feladatuk nem hasonlított addigi megvalósításaihoz. A „föld végső határai” olyan távlatokat jelentett, mely felülmúlta tapasztalatlanságukat és minden lelkesevést nélkülöző kis csoportjuk erejét. Egyikük sem érezte magát képesnek egy ilyen jellegű feladat elvégzésére. És mégis! Néhány napi ima, böjt és mély odaszentalódás után az addig képtelenségnek tűnő feladat megvalósíthatóvá vált. A Szentlélek pünkösdi kiáradása nem csak a tanítványok házáat mozgatta meg, hanem az egész akkori világ alapjait is megrengette. Egyetlen nemzedék ideje alatt, az evangélium „hirdettetett minden teremtménynek az ég alatt” (Kol 1:23). Elképesztő!

Kétezer év elteltével ugyanaz a feladat vár ránk is. A tanúk utolsó nemzedékének tennie kell a mennyek országa lehetséges örökösének utolsó nemzedékéért. A Prófétaág Lelke egy olyan mértékű munkáról beszél az utolsó nemzedékkel kapcsolatban, mely felülmúlja az első keresztények

megvalósításait. Lehetséges-e, hogy a Jel 18. fejezetében leírtak most teljesejdenek, hogy annyira közel van az idő, amikor a Föld betelik Isten dicsőségével?

2009 nyarán a Bánáti Egyház tanúnemzedékének képviselői imával és odaszentalódással készítették el a 2011-es év terveit. Javasolták, hogy 2011 legyen az ima éve. Akkor még nem tudtam, hogy a világszéles egyház képviselői egy évvel később elhatározzák, hogy 2011-ben az advent nép imával és böjttel szentalje oda magát a Szentlélek esőjének befogadására. Ugyancsak 2009 nyarán nemzeti szinten megszületett az a 2011-es évre vonatkozó terv, mely nagyszabású küldetésre hív: „Kezdj el élni!”. Lehetséges, hogy mindez a pusztá véletlen műve lett volna?

A jelen magasztos órájában hátratekintve, csodálattal kell elismerünk, hogy a menny elkészítette a történelem végét jelző események tervét. Úgy értékeljük, hogy eljött a Szentlélekkel való betöltekezés ideje, és sürgető szükség van az evangélium hirdetésére.

Az első felhívás ébredésre és odaszentalódásra buzdít az „Őrálló, kezdj el élni!” program által. Újítsuk meg személyes áhítatunkat, ápoljuk a családi oltárt, és indítsuk el újra az imaórákat. Lelkészek és szolgálattel-

tanulmányozzuk a Bibliát és „A nagy küzdelem” című könyvet. Mindezek együttvéve olyan utakat nyithatnak meg a Szentlélek munkája előtt, melyek az emberek lelkét mélyen érintve megtermik életünkben a régen óhajtott áldott ébredés gyümölcseit. A vezetők, lelkészek, szolgálattelvők és családjaik járjanak elől jó példával. Majd prédikációk, látogatások és megosztott tapasztalatok ereje által buzdítsuk folyamatosan a teljes közösséget. Az egyházterület minden programja és az osztályok minden terve ezt a célt tartsa szem előtt. Adja meg az Úr, hogy a Bánáti Egyházterület eddig soha nem tapasztalt módon keresse Isten közelségét az új évben.

A második felhívás a „Kezdj el élni!” evangelizációs programot célozza meg. Eddig soha nem tapasztalt léptékű evangelizációs kampány tanúit vagyunk. A jó hír egyaránt hangzik a gyülekezetekben, a rádióban, a televízióban és a világhálón. Ez év küldetése akár a hangos kiáltás kezdete is lehetne országunkban, ha sürgősen és teljes mértékben átadnánk magunkat ennek az odaszentalódási programnak. Ha magunkkal szemben is őszinték vagyunk, elismerhetjük, hogy soha eddig nem nyílt ennyi alkalom és lehetőség számunkra. És nem tudjuk, hogy megismétlődik-e még valaha. Szomorú, hogy ezekben a pillanatokban sem tudunk teljes odaadással dolgozni. Az Úr nevében meghívjuk egyházunk teljes seregét, hogy csatlakozzon az előttünk álló harchoz. Hit által tekintünk előre azokra az örömekre és győzelmekre, melyeket az evangélium hirdetésének munkájára szental teljes odaadásunk és a Szentlélek kitöltése eredményez életünkben. Hit által látjuk az aratásra kész mezőket. Ezért „Őrálló, kelj fel és dolgozz! Őrálló, kezdj el élni!”

A 2011-ES ÉV KÖNYVE

Lucian Cristescu,
a Dél-Erdélyi Egyházterület elnöke

2000. július 8-án, egy szombati napon történt. Éjféljében London csendjét hatalmas tömeg zavarta fel. Gyerekek ezrei rohamozták meg a könyvesboltokat, szüleik kíséretében. Várták az éjféle 12 órára előrejelzett nyitást, amikortól megvásárolhatják a *Harry Potter* sorozat legújabb darabját. Hajnalhasadtáig az eladott példányok száma minden eddigi rekordot túlszárnyalt. Az azt megelőző héten több százezer példányt rendeltek telefonon keresztül. A rákövetkező napon újabb kétmillió példányra érkezett be rendelés. Egy újságíró meglepődve tette fel a kérdést: „Mi készíti a gyermekeket arra, hogy kikapcsolják a televíziót, félretegyék a játszást, és nekiálljanak 700 oldal elolvasásának?”

Nem úgy válaszolnék, ahogyan az újságíró. Fontosabb, amit egy jó keresztény adventista mondana erre. Vajon az ördög adta kezükbe a könyvet? Tömeghipnózisról van szó? Vagy valami másról...?

Az adventisták körében az a felfogás él, hogy Gutenberg korszaka végetért, és a könyv helyét átvette a televízió és az internet. Részben egyetértek. Bár a kérdésnek van még egy ugyanilyen fontos vetülete, amely a kereslet-kínálat fejezetéhez tartozik. Az emberek elveszítették az „írott szó” iránti bizalmukat. A könyvpiac telített ugyan, de gyengült az irodalom minősége. A „piacra dobott üzenet” már nem elégíti ki az ember szükségletét. Nem a mulandó, olcsó szükségletekre gondolok, hanem a lélek szomjúságára. A gyerekeket is azért ragadta el a *Harry Potter*-őrület, mert valami magasabb rendűre, valami ízesebbre vágnak, mint amit szürke világunk nyújt számukra. A „varázsló” pedig teljesíti kívánságaikat.

2009-ben az év könyve – a *Mi lesz veled, világ?* – kétmillió példányban jelent meg. Nagy volt az érdeklődés. Testvéreink odaajándékozták az embereknek, akik elolvasták, majd továbbadták másoknak. A könyv kielégítette vágyakozásukat egy másfajta világ után, amely valóságosabb és közelebb van Istenhez.

A műholdon, rádión, televízión és interneten közvetített (román nyelvű) evangelizáció *Kezdj el élni!* címmel

január 21-e és február 13- a között fog lezajlani. Ugyanabban az időszakban jelenik meg az év könyve is, gazdagabb tartalommal. És mivel előttem már ismeretes a könyv tartalma, szeretnék egy-két dolgot feltárni belőle.

A könyv és az a tíz előadás témái pontosan a piac kereslet-kínálatából indulnak ki. Egy közvélemény-kutatás során, melybe fiatalokat és időseket egyaránt bevontak, körvonalazódott néhány fájdalmas kérdés, amely aggodalommal tölti el a mai embert. Mindannyian boldogság után vágyakozunk: hogyan találhatjuk meg? A halált senki sem kerülheti el: van-e kiút? A város vagy falu, ahol élünk, egyre inkább dzsungelhez hasonlít: helyre lehet hozni a dolgokat? Az összegyűlt kérdések közül kiválasztottuk a leggyakrabban előforduló témákat. Így született meg egy 200-250 oldalnyi, tíz fejezetből álló könyvanyag.

Nem túl vastag? Attól függ, mit tartalmaz. Egy törmelékkel megtöltött tízkilós zsák irdatlanul nehéznek tűnik. De pihekönnyű, ha kincs a tartalma. Ha kétszer nehezebb, akkor is könnyűnek tűnne.

Ahhoz, hogy egy könyv „kincs” legyen, nem elég az igazságról szólnia. Olyan vonzóan kell azt bemutatnia, hogy nagyobb érdeklődést keltsen az olvasóban, mint akár a *Harry Potter*. Az Úr Jézus ebben a tekintetben is példa. Ha megfigyeled a beszédeit, főként nem teológiával foglalkozott, mint Pál, sem eszkatológiával, mint

János. Az evangéliumot hirdette. És kedvenc módszere a „mesélés” volt.

Ez az egyik legfontosabb dolog, amit a „prédikátor Jézustól” tanultam. Így aztán a több mint 200 oldalas könyv minden lapján lesz legalább egy szemléltető történet olyan személyek életéből, akiket Isten átformált.

De nem elegendő, ha egy könyv *érdekes, időszerűnek* is kell lennie. A napjaink eseményeiről szóló fejezetek megírásakor az üzenet hitelességének megerősítéséhez a legújabb és legdokumentáltabb forrásokat vettem igénybe.

Sokszor megtörtént, hogy félbe kellett hagynom az írást a meghatódottság miatt. A tapasztalatok, melyekre rábukkantam, lelkileg felemeltek. Azt hiszem, hogy azok közül, akik valaha a könyvet elolvassák, nekem van a legnagyobb nyereségem. Olyan pillanatok is voltak, amikor

ujjongtam az örömtől, mert az Igében olyan igazgyöngyre leltem, ami eddig elkerülte a figyelmemet.

Kinek szól a könyv? A fiataloknak, mivel magas szintű témákat tárgyal. Az időseknek, mert a harmadik nemzedéket foglalkoztató kérdésekre ad választ. A legkisebbeknek, mert a *Kezdj el élni!* egy igazi történetgyűjtemény.

De mindenekelőtt azoknak szól, akik még nem ismerték meg Istent.

Az életből vett szemléltetések által még egy ateista vagy egy kételkedő is nyitottabbá válhat a Szentírás iránt.

Ha Isten kegyelme

és ihletése által a *Kezdj el élni!* című könyv „kenyér” lesz az éhezőknek, akkor nevezhetjük az „év könyvének”, és feltálalhatjuk a „lakomára” meghívottaknak, de azok szívét is betölthetjük vele, akik „az utakon és a sövényeken” éheznek.

Jogi kérdések

Fontosnak látjuk elindítani ezt a rovatot, mivel olyan időben élünk, amikor a törvények ismeretének hiányában nem hozhatjuk meg a legjobb döntéseket.

Annyira megváltozott minden körülöttünk, hogy egy bizonyos tevékenységet folytatva – azzal együtt, hogy mindent jól akarunk végezni – nehezen tudunk megfelelni az összes érvényben lévő törvény és szabály elvárásainak. Nincs olyan hét, hogy ne jelennének meg újabb szabályozó dokumentumok törvény, kormányrendelet vagy határozat formájában.

A már említett, de egyéb okok miatt is arra a következtetésre jutottunk, hogy hasznos lenne az *Adventszemle* olvasói számára egy jogi kérdésekről szóló rovatot elindítanunk, amelyben megpróbáljuk felvázolni a jelenlegi törvényrendszert, ugyanakkor ismertetnénk azokat a szabályozásokat is, amelyek a közeljövőben beiktatásra kerülnek. A normatívákat, amelyekről itt szó lesz, a polgári, büntető, kereskedelmi, munka és nyugdíjazás jogköréből tallózzuk, de szó lesz a felekezeti életről szóló szabályozásokról is.

Szándékunk az, hogy az érdeklődőket minél érthetőbben és szakszerűbben tájékoztassuk a törvényekről és alkalmazásuk mechanizmusáról. Ugyanakkor szeretnénk egy párbeszédet nyitni olvasóinkkal.

Várjuk tehát jogi vonatkozású kérdéseiket a (román nyelvű) szerkesztőség címére vagy a következő e-mail címre: mihaiipanait2005@yahoo.com.^{*} A rendelkezésre álló felületnek megfelelően törekedni fogunk úgy válaszolni a felvetett kérdésekre, hogy minél szélesebb témakört érintsünk.

A Szentírás maga is arra tanít, hogy életünket „a törvényhez és bizonyágtételhez” igazítsuk. Teljes szívünkkel szeretnénk, hogy e rovat tartalmának összeállítását is ez az elv vezérelje.

Gelu Panait, jogász, Román Unió
Mihai Panait, ügyvéd, Bukaresti Ügyvédi Kamara

^{*} A nyelvi akadályok elkerülése végett – amennyiben ez fennáll – kérdéseiket megírhatják magyarul az adventszemle@yahoo.com e-mail címre is, a fordítást pedig továbbítjuk a jogi szakemberekhez.

KEZDJ EL ÉLNI!

2011. JANUÁR 21 – FEBRUÁR 13.

(román nyelvű NET-sorozat)

WWW.INCEPESATRAIESTI.RO

A BIBLIAI ELŐADÁS-SOROZAT TEMATIKÁJA

Előadó: prof. Lucian Cristescu
január 28 – február 6.

1. „S.O.S. eltűnünk a semmiben!”

Mi az élet értelme? Miért élünk?

2. Élő Isten?

Létezik-e vagy sem Isten?

3. Több mint a világ összes aranya

*Annyira egyedül érzem magam.
Hogyan tartozhatok Istenhez?*

4. A gyümölcs Éva kezéből

Mi történt a „jóval” és a „rosszal”?

5. „Állj fel, szabad vagy!”

Hogyan szabadulhatok meg a bűnvádtól?

6. Az üres sír

Megmenekülhetünk a haláltól?

7. Boldogságra ítélve?

Hogyan élhetsz szépen és jól egy gonosz világban?

8. A „százévesek” földjén

Hogyan élhetünk sokáig és betegség nélkül?

9. Kézen fog a Mester

Hogyan szabadulhatok meg a mindennapi stressztől?

10. Fényes apokalipszis

Mit tartogat számunkra a jövő?

AZ IFJÚSÁGI PROGRAM TEMATIKÁJA

Előadó: Daniel Chirileanu
január 21–24.

1. Az eredet kihívása

*Mi áll a születési bizonyítványomban?
Kihez tartozom?*

2. A szabadság kihívása

*Lehetséges szabadnak lenni? Ki és mi tarthat
rabságban? Szabaddá válhatok a saját erőmből?*

3. A barátság kihívása

*Van-e igazi barátság? Vannak elvei vagy
viszonylagos? Mi a barátság ára?*

4. A sors kihívása

*Végzet vagy esély? Van-e döntéseinknek
valamilyen fontossága? Ki irányítja a jövőt?
Befolyásolhatom a saját sorsomat?*

AZ EGÉSZSÉGÜGYI PROGRAM TEMATIKÁJA

Előadó: dr. Costin Dinu
január 25–27.

1. Az emberi test csodája

*Vajon az ember a véletlen folytán jelent meg?
Miért hisznek sokan mégis az evolúcióban?*

2. A szervezet megfontolt rombolása

*Helytelen szokásainkról és rabságban
tartó függőségeinkről*

3. Az emberi test megmentése

*Hogyan kerülheted el a modern
civilizáció gyilkos betegségeit?*

A házastárs kiválasztása

2. rész

Romulus Chelbegan, doctor in consiliere

„Az Úrtól van e dolog: Nem mondhatunk neked sem jót, sem rosszat.”

(1Móz 24:50)

Mihez kezdesz, ha már benne vagy a házasulandók korában, most a forradalom, az Európai Unióhoz való csatlakozás után, amikor az információk, az értékek és a személyek szabadon közlekedhetnek, és határtalan lehetőségek állnak rendelkezésedre az élettárs kiválasztásához? Egy romániai partnerre gondolsz, esetleg valakire, aki itt született, de külföldön él, vagy az illető bármelyik kultúrához tartozhat, amelyhez te is képes vagy alkalmazkodni? Az észre hagyatkozol? Vagy az érzéseidre? Igénybe veszel egy Eliézert, netán „lottózol”? Vagy mindegyik belefér egy kicsit? Az ötödik parancsot szerint aláveted magad szüleid akaratának, küzdesz imában vagy Gedeonhoz hasonlóan isteni jelet kérsz?

Mint szülő, szeretnék őszinte lenni ahhoz a nemzedékhez, melyhez te is tartozol, és világosan kifejténém saját meglátásomat. Az átmeneti időszak, melyben születés, jelenleg egy caragiale-i dilemmát állít eléd: *Ha átalakulás jön, ám legyen, de ne változtassanak meg semmit, ha pedig nem lesz átalakulás, elfogadom, de változtassanak egy-két dolgon, főleg a legfontosabbakon.* Világos a képzavar, nem? Még hozzátennék két alapvető igazságot a szent történelemből. Aztán magadra hagylak, hogy beszélj Istennel, aki teljesen átlátja a számunkra többé-kevésbé érthető emberi átmeneti folyamatokat.

Először is szeretném, ha felidéznéd valamelyik bibliai példaképedet, aki Istenhez fordult tanácsért, amikor fe-

lelősségteljes döntést kellett hoznia az adott szocio-kulturális körülmények között. Izsák – mivel egy pogány környezetben elszigetelten élt – elfogadta apja intézkedését, hogy egy ugyanolyan vallást gyakorló (de más kultúrájú) menyasszonyt hozasson „külföldről” számára. Hasonló helyzetben Mózes és József pogány papok (azonos kultúrájú, de különböző vallású) lányait vették feleségül. Eszter, abban a többkultúrájú környezetben, amelyben élt, alkalmazkodott a többségi kultúrához, de megőrizte saját vallását, míg Ruth hajlandó volt elfogadni a kulturális változást és egyben az Istennel való kapcsolat megújítását, amely együtt járt ennek az új kultúrának az átvételével.

Ebből következik a második nagy bibliai elv. A házasság egy mennyei intézmény, melynek legfőbb rendelkezése a Szentháromságon belül létező feltétlen szeretet megértése és kifejezése. Ezért hát Isten, aki minden kultúra fölött áll, hajlandó és képes megnyilatkozni számodra, bárhol is lennél.

Ha szeretnéd tudni, mi a tennivalód, íme, minden tanítás summája. Először is, „a te ruháid mindenkor legyenek fehérek, és az olaj a te fejedről el ne fogyatkozzék. Éld életedet a te feleségeddel/férjeddal, akit szeretsz, a te hiábavaló életednek minden napjaiban, amelyeket Isten adott néked a nap alatt, a te hiábavalóságodnak minden napjaiban; mert ez a te részed a te életedben és a te munkádban, mellyel munkálkodol a nap alatt.” Végül pedig: „egyed vigassággal a te kenyeredet, és igyad jó szívvel a te borodat; mert immár kedvesek Istennek a te cselekedetid!” (Préd 9:9-11)

Ha kérdésed, megjegyzésed, javaslatod van, vagy szívesen megosztanád velünk tapasztalatodat ebben a témában, kérünk írj a következő címre: curierul.familiei@gmail.com

Ellen White, a mintaevangélista

Michael W. Campbell, lelkész, Egyesült Államok

1884-ben egy vasárnap délután történt. Ellen White néhány társával éppen a Mojave sivatagban, egy kis állomáson tartózkodott. A Generál Konferencia ülése után, melyen résztvettek, kibéreltek egy vonat két kocsiját, hogy minden résztvevőt elszállíthassanak Oaklandbe, Kaliforniába, ahol akkoriban az Adventista Egyház nyugati partvidéki székhelye működött. Mivel még várakozniuk kellett az indulásig, elhatározták, hogy nem töltik tétlenül az időt, hanem gyorsan szerveznek egy evangelizációs programot. A terv egyszerű volt. Szétszéledtek a városban, hogy villámgyors meghívást intézzenek az emberekhez. Vegyes társaság gyűlt össze Ellen White beszédének hallgatására. Az állomás alkalmazottai, sőt az egyik helyi újság munkatársai is csatlakoztak hozzájuk.

Miről is beszélhetett Ellen White ennyire különböző embereknek? A prédikáció alapját Mt 6:25-34 versei képezték, ahol Jézus arra bátorít, hogy ne aggódmaskodjunk. Ez a rögtönzött összejövétel nem volt egyedi alkalom Ellen White munkásságában. Sokféleképpen és a legkülönbözőbb helyzetekben beszélt másoknak Jézusról.

Annak ellenére, hogy Ellen White leginkább nyilvános és prófétai tevékenységéről ismert, szenvedéllyel végezte az evangelizálás munkáját, melyre minden más tevékenységét alapozta. Ez a tulajdonsága megtérésétől élete végéig jellemezte.

Ellen White megtérése

Egyszer a kis Ellen-t az egyik osztálytársa megdobta kövel, mely életveszélyesen megsebesítette. Amikor a baleset után magához tért, szinte biztos volt benne, hogy nem fogja túlélni. „Vágytam kereszténynek lenni, és teljes erőmből bűneim bocsánatáért könyörögtem.” Gyógyulását követően két olyan álmodást látott, mely

megingatta vallásos tapasztalatát és a hitét, hogy Megváltója elfogadta. Csak a második álmot után vallotta be édesanyjának félelmeit. Ekkor meghívták otthonukba Levi Stockmant, a fiatal metodista lelkészt. A jelenlétében eltöltött néhány perc alatt „sokkal jobban megértettem Isten szeretetének és kegyelemteljes irgalmának témáját, mint az addig meghallgatott és végigkísért összes prédikációból és előadásból együttvéve.”

Ellen White akkor megtapasztalta „a szívbe költözött Megváltó jelenlétének biztonságát”, és eljutott arra a pontra, hogy „dicsőítette Istent a szerencsétlen balesetért” mely anyyira megviselte életét.

Ezek után Ellen White teljes életét meghatározta az a forró vágy, hogy másoknak Jézusról beszélhessen. Szégyenlős természete ellenére bátorságot vett, hogy először életében nyilvánosan is imádkozzon. Ezek után elkezdett tapasztalatáról beszélni másoknak. Összejöveteleket szervezett a barátai számára, melyeken velük együtt imádkozott, ameddig „mindannyian megtértek Istenhez”.

Személyes evangélista

Ellen White a Hetednap Adventista Egyház egyik legnagyobb nyilvános evangélistája volt. Ennek ellenére soha nem tévesztette szem elől a személyes bizonyosságtevés fontosságát. 1853 nyarán a White házaspár Michigan állam kietlen vidékén utazott. A kísérőnek ismernie kellett volna az útvonalat, mégis eltévedt. Forró nap volt, Ellen White kétszer is elájult. Az utat sok helyen „kidőlt fák és rönkök” torlaszolták, amelyek akadályozták őket az előrejutásban. Szomjúság gyötörte, és arra gondolt, hogy a sivatagban lelik halálukat. „Néhányszor úgy tűnt, hogy előttünk friss vízforrások vannak, de amint továbbhaladtunk, rájöttem,

hogy mindez csak délibáb” – emlékezett vissza. A rövid, 25 kilométeres útszakasz egész napos utazássá nyúlt. Amikor végre egy tisztáshoz érkeztek, megpillantották a határőr-állomást. Odabent egy hölgy köszöntötte őket, megkínálta innivalóval, és hamar összebarátkoztak. Ellen White megosztotta vele vallásos meggyőződéseit, beleértve a szombattal kapcsolatos igazságot és a Jézus közeli visszajöveteléről szóló ígéretek is, majd ajándékozott neki néhány kiadványt.

22 évvel a történet után egy michigani missziós táborban Ellen White megismerkedett egy hölgygel, aki ezt kérdezte tőle: „Emlékszik, amikor egyszer egy erdei faházikóban megpihent úti fáradalmitól? (...) A hölgy elmondta, hogy szomszédainak is kölcsönadta az ajándékba kapott kis nyomtatványt, és több család kezdett el komolyan érdeklődni az igazság kérdéseiről. Elmondta, hogy amikor Ellen White Jézusról és a menny szépségeiről beszélt neki, lelkesítő szavai felkeltették figyelmét, és örökre megmaradtak emlékezetében.”

Mindezeket átgondolva Ellen White kijelentette: „Akkor nem értettem, hogy utazásunk során miért kellett eltévedtünk, de lám, most olyan emberekkel találkozunk, akik annak a bizonyos utazásnak a következményeként tértek meg.”

Evangelista a saját családjában

Azt hihetnénk, hogy Ellen White evangelizálási törekvései minden alkalommal sikerrel jártak. A legnehezebben megközelíthető emberek azonban éppen rokonai köréhez tartoztak.

1872 nyarán James és Ellen White Colorado állam hegyeiben utazott. Velük tartott néhány rokonuk, köztük Mary, Ellen White unokahúga. Ellen White naplójában beszámol a természetben tett kellemes sétákról. Az egyik alkalommal a csoport megpihent a fák hús árnyékában, miközben Ellen a *Spiritual Gifts* (Lelki ajándékok) című írásából olvasott fel nekik. Mary „mély érdeklődést” tanúsított a lelki dolgok iránt. A felolvasás befejezése után néhányan imádkoztak, többek között Mary is.

White testvérnőt komolyan érdekelte unokahúga lelki élete, és ennek érdekében megengedte, hogy nála lakjon, sőt titkárnőjévé fogadta.

5 évvel az említett hegyi kirándulás után Ellen levelet írt Marynek, melyben kérte, hogy adja át szívéet Krisztusnak: „Nem szeretnék ellenőrizni, nem szeretnék hitbeli döntéseket ráderőszakolni, vagy arra kötelezni téged, hogy higgy. Az örök életet csak az kaphatja meg, aki vágyakozik erre. (...) Remélem, nem fogod azt válaszolni, amit édesanyádtól hallottam a szombat megrontásával kapcsolatban, hogy ő inkább „kockázatot”. (...) Én hiszem, hogy ő is elfogadja majd az igazságot, ha te nem akadályozod abban. Szeretetből írok, és azért, mert nem merek másként tenni.”

Sajnálatos módon, nem tudjuk hogyan válaszolt Mary a nagynénje levelére, és semmilyen bizonyítékunk nincs, mely arra utalna, hogy a lány valaha is elfogadta volna a szombatot.

Következtetés

Ellen White-ot joggal nevezhetjük az egyik legbefolyásosabb evangélistának a Hetednapos Adventista Egyház történetében. Próféta munkássága rendkívül lényeges, és továbbra is jelentős befolyással bír az adventizmus körében. Ellen White tevékenysége teljes egészében a Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatában gyökerezett. Lelkes meggyőződéssel mutatta be az embereknek a Megváltót. Eleinte félt a nyilvános beszédtől, de vágya, hogy Jézus ismeretét megossza embertársaival, felülmúlta kezdeti bizonytalanságát. Függetlenül attól, hogy nyilvános vagy személyes környezetben tartózkodott, Ellen White mindenkinek bemutatta Jézus Krisztust, drága Megváltóját.

Ismerjük meg adventista családunkat...

Az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság az afrikai kontinens második legnagyobb állama, és más országok közül a leghosszabb határvonallal rendelkezik a Földközi-tenger mentén. Tízszer nagyobb Románia területénél, lakossága 35,4 millió. Az ország 4/5-ét sivatag borítja, fő bevételi forrása a kőolajtartalékokból származik. 1962-ben vált függetlenné Franciaországtól, azelőtt pedig az Oszmán Birodalomhoz tartozott. A hatalomért folytatott harcok polgárháborúba torkolltak, mely 1992–1998 között 100.000 emberáldozatot követelt. A többségi vallás az iszlám, a lakosoknak csupán 1% vallja magát kereszténynek vagy zsidónak. Az ország törvénye tiltja a hivatalos vallás elhagyását, ennek megsejtése akár halálbüntetést is maga után vonhat.

Algériában Joseph Gomis volt az első adventista. Svájci látogatása során kezébe került az *Idők Jelei* egyik száma. Ennek hatására meggyőződött a szombat igazságáról, és megkeresztelkedett. 1886-ban pékséget nyitott Orán tartományban, és egy kisebb csoportot szervezett, melynek tagjait algériai látogatása során Albert Vuilleumier keresztelte meg 1889-ben. 1905-ben S. Jessperson egészségügyi missziót indított el Algírban, Algéria fővárosában. 1958-ban az országban 12 gyülekezet létezett, melyek taglétszáma 540 volt. A franciák visszavonulásakor ezek nagyrésze szintén elhagyta az országot. Az új kormány bezáratta az egyház által fenntartott fiúiskolát, és államosította az adventista kórházat. 1993-ban Algírban egyházunknak 6, és a fővároson kívül pedig ugyancsak 6 tagja volt.

Algéria az Euro-Afrikai Divízióhoz tartozik. Az utolsó nyilvántartás 1 gyülekezetéről, 3 csoportról és 45 tagról tesz említést. A tagok közül 13-an az elmúlt évben csatlakoztak egyházunkhoz. A bibliai levelezőiskola tanulmányai és a rádióműsorok próbálják eljuttatni a remény üzenetét oda, ahová misszionáriusok nem juthatnak el. Isten csodái és láthatatlan hírnökei csendben emelik magasra az örök megváltás mécsesét.

Adrian Neagu,
lelkész, Olténiai Egyházterület

Misszió Svájcban

Lucian Floricel, titkár, Munténiai Egyházterület

Claudia, Iunia, Carla, Moise, Miruna, Alina, Dana, Lucian.

Nagy öröm volt számomra velük dolgozni, mint olyan fiatalokkal, akik szeretik az Urat, és akik a missziót életük fontos részének tartják. Tehetséges, derűlátó fiatalok, a francia, angol, német stb. nyelvek ismerői.

Augusztus 27-én, egy pénteki napon érkezünk meg a Berntől nem messze eső Bienne városba. Jean Pierre lelkész várt minket, akivel együtt svájci tartózkodásunk ideje alatt legtöbbet dolgoztunk. Egy polgári védelmi épület katonagyakkal ellátott alagsorában kaptunk szállást. De mindenhol tisztaság volt, minden szükséges dologgal felszerelt konyhát használhattunk. Csak a hátizsákokat kellett kipakolnunk.

Megszoktuk, hogy a misszióhírek általában Afrikából, Dél-Amerikából, Közép-Amerikából, Ázsiából, Óceániából érkeznek hozzánk. Na és mi van Európával? Van-e európai misszió? Felkészületlenül ért, amikor felkérést kaptunk egy svájci misszióútra. Hogyan missziózzunk abban az országban, ahová az első adventista misszionárius érkezett? Hogyan lehet missziózni egy olyan országban, amely az elsők között fogadta el a protestáns hitet? Kálvin és Zwingli országában.

Egyik bizottsági gyűlésünkön Gabriel Maurer, divízióink titkára is jelen volt. Kérdezett egy s mást a konferencia területén zajló akcióinkról. Amikor a fiatalok missziójáról beszéltem, és megemlítettem a Nagy-Britanniában végzett munkát, elgondolkodott, majd így szólt: „Éppen ilyesmire volna szükség a nyugati államokban, főleg Svájcban.”

Így született meg ennek a projektnek a gondolata. Minden gyorsan történt. A Svájci Unió elnöke, David testvér felvette velünk a kapcsolatot, mi fiatalokat toboroztunk, és végül augusztus 25-én egy mikrobusz elindult Svájc felé.

A fiatal misszionáriusokat a következő kritériumok alapján választottuk ki:

1. Beszéljék a francia nyelvet.
2. Előzőleg részt vettek legalább egy missziós tervben Románia területén.

Hadd említsük meg a csapat résztvevőit: Cristina, Andreea, Ana-Maria,

A szombatot Delemontban töltöttük, ahol aztán egy hétig dolgoztunk. A városban egy kis gyülekezet volt, de a testvérek barátsággal fogadtak. Együtt imádkoztunk, énekeltünk, de... dolgozni egyedül mentünk. Ott a misszió fogalma kihalófélben volt. Olyan válaszokba ütköztünk, hogy „az embereket nem érdekli”, „nem fogadják el a meghívókat, a könyveket”, „a hatóságoktól nem kaptunk engedélyt”, stb.

Rádöbrentünk, hogy nehezebb dolgunk lesz, mint hittük. Így hát imádkoztunk, és próbáltunk jó megoldásokat találni.

A missziómunkát Delemontban kezdtük el. Kettes csoportokba szerveződöttünk, és felosztottuk magunk között a várost öt munkaterületre. Utcáról utcára, házról

háza jártunk, és könyveket – főleg a *Jézushoz vezető út* című könyvet – és levelező bibliatanulmányi meghívókat osztogattunk. Naponta, reggel 9 órától estig dolgozva, több ezer meghívót és több száz könyvet kézbesítettünk. Örömmel osztottuk meg egymással az aznap átért tapasztalatokat, és rádöbbenünk, hogy az emberek ezen a világon mindenhol egyformák, ugyanazokkal az aggodalmakkal, ugyanolyan szükségletekkel élnek együtt. Sokan visszautasítottak, de egyesek érdeklődéssel fogadtak. Megköszöntük Istennek a lehetőségeket, melyeket utunkba rendelt.

Szerdán imaórára gyűltünk össze a delemonti imaházban. Beszámolót tartottunk, és fényképeket mutattunk a gyülekezetnek. Az egyik testvér arra kért, hogy térdeljünk le és imádkozzunk. Mindannyian imádkoztak. Nehéz szavakba önteni azt a légkört.

Amikor felálltunk, egy másik testvér – Samuel Muhlethaler – ezt mondta: „Nem nektek kellett volna eljőnnötök, hogy véghezvigyétek ezt a munkát. Nekünk kellett volna megtennünk. De mi azzal takaróztunk, hogy *nem lehetséges, az emberek nem állnak szóba velünk, nem kaptunk rá engedélyt*”. Ti azonban bebizonyítottátok, hogy igenis lehetséges, az embereket érdekli az igazság, és keresik Istent. Megígérjük, hogy kimegyünk a gyülekezet falain kívül, és folytatni fogjuk, amit ti elkezdtetek.” Mi csak néztünk egymásra – könyvek fojtogattak. Nem azért kellett odamennünk, hogy mindent mi végezzünk el, hanem hogy megmutassuk: lehetséges elvégezni. Hogy életre keltsük a missziós lelkületet az ottani testvéreinkben. Éreztük, hogy azt tettük, amit tennünk kellett.

Másnap elmentünk Bienne-be. Estefelé Samuel testvér felhívott, és ezt mondta: „Imádkozzatok értem és feleségemért. Ma estére áthívtuk szomszédainkat hozzánk bibliatanulmányozásra. Ez az első alkalom, hogy ezt tettük. És mit gondoltok, hogyan válaszoltak? Elfogadták a meghívást. Hihetetlen! Ott laknak mellettünk, és mi azt hittük, hogy még csak nem is érdekli őket. Imádkozzatok értünk!”

Hálát adtunk Istennek Samuel testvérért, azzal a meggyőződéssel, hogy a dolgok változni fognak Delemontban. Úgy terveztük, hogy Bienne-ben egy gyerekprogramot fogunk szervezni, valami olyasmit, mint a vakációs bibliaiskola. A gyülekezet közelében volt egy nagyon szép park, és úgy döntöttünk, hogy a gyerekekkel a tevé-

kenységeket a parkban fogjuk megvalósítani. Jean Pierre lelkész emlékeztetett, hogy bármilyen tevékenységhez, amely nyilvános helyen zajlik, engedély szükséges, a kérvényt pedig néhány hónappal azt megelőzően kell beadni. Engedély hiányában a rendőrség azonnal beavatkozik.

Ennek ellenére eldöntöttük, hogy végrehajtjuk a tervet. Kivágtuk a szükséges anyagot, amit nagyrészt otthon már összeállítottunk, felfűjtük a lufikat, majd kimentünk a parkba, és előkészítettük a helyet a tevékenységekhez. Fél óra alatt több mint harminc gyermek sereglett oda, szüleivel együtt. Egyszer csak megjelent két rendőr, akik a játszó gyerekeket látva csak mosolyogtak, majd továbbálltak. Nem tartozott hatáskörükhöz, hogy a kicsik játékába beavatkozzanak!

Az utolsó játék tevékenységeiben a gyerekekkel együtt a szülőknek is részt kellett venniük. Eljött az ideje, hogy velük is szóba elegyedjünk. A gyerekek és szülők annyira élvezték, hogy kérték, hadd folytatódjon a program más napokon is. Megkérdezték, kik vagyunk, és

az adventista gyülekezet felé mutattunk, megkérdezték, honnan jöttünk, mondtuk, hogy Romániából. Semmilyen negatív vagy ellenálló szándékot nem mutattak. Valaki ezt mondta: „Miért nem teszitek ezt gyakrabban? Minden városban kellene ilyesmit szervezni!”

Jean Pierre lelkésznek szintén nagyon tetszett a gyermekfoglalkozás, és megígérte, hogy folytatni fogja a programot. Bevallotta: „Azt hittem, hogy nem szabad ezt tennünk, és a hatóságok nem engedélyeznek ilyen tevékenységeket. De megértettem, hogy az akadály nem rajtam kívül, hanem bennem van!”

Így dolgoztunk 3 héten keresztül Delemontban, Moutierben, Bienne-ben, Genévában, Neuchatelben és Lausanne-ban: több tízezer meghívó levelezési bibliatanulmányra, több ezer kiosztott könyv, személyes kapcsolatfelvétel, találkozók különböző gyülekezetek fiataljaival. Hazaindulásunk előtt a Svájci Unió elnöke közölte az örömhírt, hogy a körzetben, ahol dolgoztunk, valaki már is igényelte a levelező bibliatanulmányt. Hisszük, hogy további személyek is lesznek.

Itthon ugyanaz a hozzáállás fogadott: egyre gyakrabban hallom – *nem lehet, nem szabad, az embereket nem érdekli, már nem jönnek...* Az emberek mindenhol egyformák, ugyanazok a szükségleteik és az aggodalmaik... Lehetséges lenne, hogy nem bennük van az akadály, hanem bennünk?

Testhelyzet imádkozás közben

Angel Manuel Rodriguez,
a Bibliakutató Intézet igazgatója

A gyülekezeti tagok gyakran tesznek fel kérdéseket arról, hogy az imát milyen testtartással gyakoroljuk. Kizárólag térden vagy lábon állva is imádkozhatunk? Helyes, ha közben ülve maradunk?

Ezt a dilemmát olyan jószándékú tagok vetették fel, akik személyes tanulmányozás során arra a következtetésre jutottak, hogy a gyülekezetekben csakis térden jó imádkoznunk. A téma körül zajló vita arra enged következtetni, hogy nagyon sok gyülekezeti tag számára fontos a közösségi ima, és biztosak akarnak lenni abban, hogy eleget tesznek minden ezzel kapcsolatos mennyei elvárásnak. A következőkben szeretnénk eligazítást nyújtani ebben a témában.

Mit mond a Biblia?

A Szentírás leírásaiból tudjuk, hogy az emberek különböző testhelyzetekben imádkoztak Istenhez. Az alábbiakban tekintsük át röviden az ezzel kapcsolatos legfontosabb bibliai adatokat.

1. Térdelő testhelyzet

Számos példát találunk térden imádkozó személyekről, mely arra enged következtetni, hogy ez volt a szokásos gyakorlat. Dániel naponta háromszor térdre borulva imádkozott (Dán 6:10). István, mártírhalála előtt térdre esett, úgy beszélt az Úrral (Csel 7:60). Péter Tábita mellé térdelt, úgy kérte Istent, hogy támassa fel a nőt (Csel 9:40, v.ö. Csel 20:36, Ef 3:14). Olyan eseteket is ismerünk, amikor az imádkozó személy fejét térdére hajtva fohászzkodott Istenhez (1Kir 1:13). A térdre esés az Istennek való átadás rituális kifejezőmódja. A hívők önszántukból térdeltek le a föld porába, melyből származtak, hogy imában átadják szívüket Istennek (2 Kir 1:13).

2. Álló testhelyzet

Az állva elmondott ima is megszokott gyakorlatnak számított, talán a térdre borulásnál is elterjedtebb volt.

Az egyik legfontosabb példa erre a 2Krón 20. fejezetében leírt közösségi imaalkalom. Amikor Júda királyságát éppen a moábita és ammonita betörés fenyegette, Jósafát imára hívta a népet. Jósafát a gyülekezet élén, az Úr házában állva imádkozott szabadulásért, miközben a nép Isten színe előtt állt (2 Krón 20: 5,13).

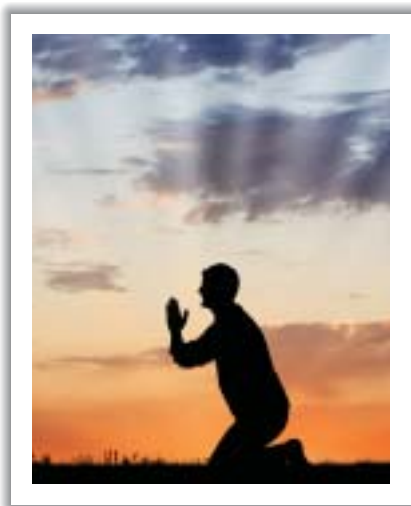
Anna állva kérte az Urat imája meghallgatására, és Isten teljesítette kérését (1Sám 1:26). Jób is állva imádkozott (Jób 30:20). Zsidó körökben elterjedt szokás volt a zsinagógában vagy az utcasarkon állva imádkozni, amely a szentség kinyilvánítását jelentette. Jézus elítélte az ezzel járó büszkeséget, de nem emelt kifogást a szokás ellen (Mt 6:5), sőt, maga is jóváhagyta: „És mikor imádkozva megállotok, bocsássátok meg, ha valaki ellen valami panaszotok van; hogy a ti mennyei Atyátok is megbocsássa néktek a ti vétkeiteket.” (Mk 11:25).

Az állva imádkozás azt a kiváltságunkat jelképezi, hogy kéréseinkkel és aggodalmainkkal Isten elé járulhatunk annak tudatában, hogy Ő betölti szükségleteinket. Általában akik a király elé bebocsátást nyertek, előtte megállva intézhették hozzá kéréseiket (Esz 5:2). Az állva történő ima gesztusával az ember elismeri Istent a Világegyetem Királyának, ez a gyakorlat ugyanakkor azt a kiváltságos állapotot hangsúlyozza, mely szerint mi, emberek, Hozzá fordulhatunk vezetésért, áldásért és segítségért.

3. Ülő testhelyzet

Az ülve elmondott ima nagyon ritkán, de előfordul a Bibliában. Ennek egyik szemléletes példája Dávid, aki „elment és leült az Úr előtt, ezt mondván...” (2Sám 7:18 – NASB; a Károli-féle fordítás ezt nem tükrözi – a szerk. megj.). Ez a testhelyzet akkor volt jellemző, ha valaki a próféta által szerette volna kikérni az Úr tanácsát, és kész volt Őt szolgálni (v.ö. 2Kir 4:38, Ez 8:1, 33:31).

”**Több elfogadott imádkozási testhelyzet létezik, és az egyik szélesebb körben való gyakorlása nem zárja ki a többi.**”

4. Fekvő testhelyzet

Olyan esetekről is olvashatunk a Bibliában, amikor az emberek éjjel, ágyban fekvé imádkoztak. Ilyenkor egyszerűen az Úrra gondoltak, és Róla elmélkedtek (1Kir 1:47). A fekvő helyzetben elmondott ima alkalmat ad az Isten jóságáról való elmélkedésre, és a Hozzá való közeledésre, segítségkérésre. Ez a személyes áhítat bensőséges alkalmá.

5. Arca boruló testhelyzet

Ezekben az esetekben általában kinyújtott karokkal, arccal földre boruló helyzetben imádkoztak. Egyik térdüket rendszerint behajlítva tartották, hogy könnyebben fel tudjanak emelkedni. A Bibliában néha az imádkozáshoz az arccal földre borulás is társul (v.ö. 1Kir 1:47, Mk 14:35). Alapjában véve ez a hódolat, a megalázkodás jele. Aki a király segítségét kérte, arcra borult előtte a megalázkodás, átadás, függőség kifejezéseként (2Sám 14:4). Az arca borulást a magasabbrendű személyek köszöntésekor is gyakorolták (1Krán 20:18). Ez a testhelyzet azt a meggyőződést erősíti bennünk, hogy Isten az emberi élet forrása és fenntartója (v.ö. 4Móz 16:45, Józ 7:6, 2Sám 7:16). Időnként a hívők leborultak Isten előtt, hogy kifejezzék hódolatukat, tiszteletüket, odaadásukat Iránta, Tőle való függőségüket. Mivel Isten az Ő Fia által kinyilatkoztatta Önmagát, és jelenlétét már nem lehetett egy bizonyos helyhez kötni, a keresztény gyülekezetekben csak nagyon ritka esetekben gyakorolták az arca borulást (Jn 4:21-24).

Ez a rövid bibliai áttekintés arra enged következtetni, hogy nem beszélhetünk kötelező imádkozási testhelyzetekről. A testhelyzetek azért lényegesek, mert külső formában fejezik ki belső érzelmeinket, Isten iránti odaadásunkat. Egyetlen testhelyzet nem tudna mindent megfelelőképpen és kielégítően kifejezni. Ily módon a Bibliában az Istenhez fordulásnak többféle lehetőségét találjuk. Minden bibliai alapot nélkülöznek azok a törekvések, melyek egyik vagy másik imádkozási testhelyzetet kizárólagosnak vagy felsőbbrendűnek szeretnék minősíteni.

Ellen White írásai

Ellen G. White hangsúlyt helyezett a térdelő helyzetben történő imádkozásra. „Amikor kéréseinkkel Isten színe elé járulunk, tartsuk kiváltságnak, hogy térdre borulhatunk Előtte, mind a nyilvános, mind a személyes imádkozás alkalmával.” (*Az evangélium szolgálói*, 178. old.) Tartsuk kiváltságnak, és ne tehernek a letérdelés gy-

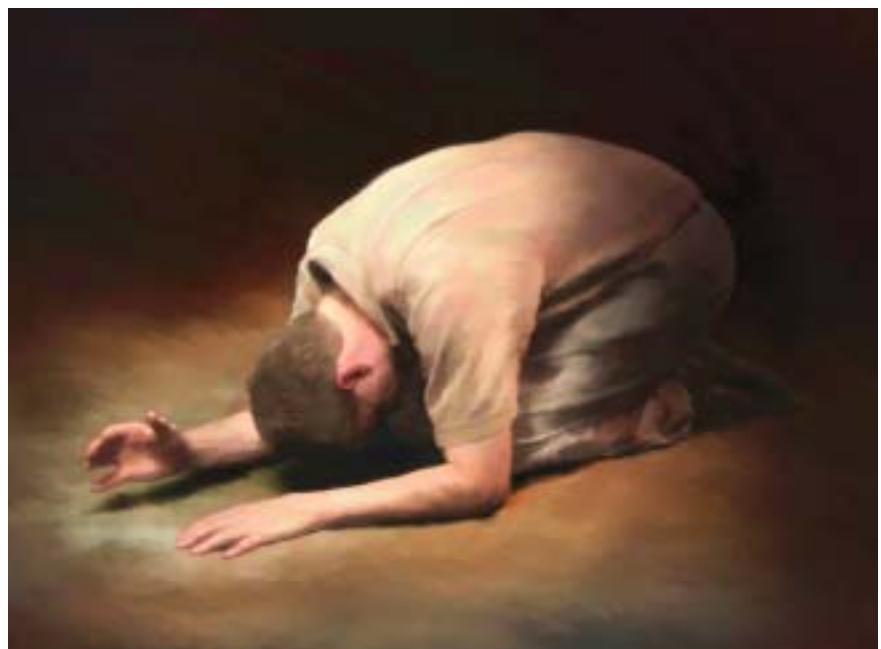
korlását. Ugyancsak Ellen White írta: „Amikor kéréseinkkel Isten elé járulunk, kötelességünk térdet hajtani, mind a közösségi, mind a személyes imádkozás alkalmával. Ez a gyakorlat fejezi ki Istentől való függőségünk elismerését.” (*Válogatott bizonyágtételek*, 2. köt., 312. old.)

Ezeket a kijelentéseket azonban ne használjuk fel annak hangsúlyozására és kiemelésére, hogy a közösségi alkalmakkor történő imádkozás csak térdelő pozícióban elfogadható. Ellen White azt is nyíltan kijelenti, hogy nem kötelező térdre borulni ahhoz, hogy imádkozhassunk. (*Ministry of Healing*, 510–511. old.) Voltak olyan alkalmak, amikor Ellen White arra kérte a gyülekezetet, hogy az odaszentelődési ima alkalmára álljanak fel (*Válogatott bizonyágtételek*, 3. köt., 268–269. old.), maradjanak ülve (i.m. 267–268. old.) vagy térdeljenek le (*Válogatott bizonyágtételek*, 1. köt., 148–149. old.).

A következtetés nem lehet más, mint az, hogy Ellen White szerint a térdelő testhelyzet nem az egyedüli elfogadott gyakorlat a gyülekezeti imádkozás során. Magánéletében ő maga is imádkozott ágyban fekvé.

Következtetés

Befejezésképpen elmondhatjuk, hogy a Biblia és Ellen White írásai alapján több elfogadott imádkozási testhelyzet létezik, és az egyik szélesebb körben való gyakorlása nem zárja ki a többit. Az Adventista Egyházban az istentiszteleti alkalmakkor az imádkozást ülve, állva vagy térdre borulva is gyakorolhatjuk. Mivel az istentiszteleti alkalmakat rendnek és fegyelemnek kell jellemeznie, lényeges, hogy amikor a hívők Isten keresésére öszszegyűlnek, mindannyian tartsák be a gyülekezetükben elfogadott és gyakorolt szokásrendet. Akik leborulnak a gyülekezeti teremben zajló közösségi ima alkalmával, miközben mindenki más állva imádkozik, kegyességük akaratlanul is megkérdőjelezhetővé válik.

Tiltott „sütemények”

Amariei Florin, lelkész,
Turnu-Severin

„A susárlónak beszédei hízelkedők; és azok a szív belsejét áthatják.” (Péld 18:8)

Az Atya gyűlést hirdetett a mennyben, és kijelentette, hogy a Fiú egyetlen az Atyával, és ugyanúgy engedelmeskedniük kell Neki, mint az Atyának. Végül Lucifer is meghajolt a Fiú előtt, de szíve tele volt gyűlölettel. Sehogy nem értette, hogy miért kell a Fiút jobban tisztelni, mint Őt.

Tennem kell valamit, hogy eltávolítsam a hatalomtól. Egyedül nehéz lesz elérnem! De ha nyíltan elmondom a többieknek, amit gondolok, hogyan fogják értelmezni? Hogyan nyerhetném meg őket magamnak? Hogyan fordíthatnám őket Jézus ellen?”

Mielőtt folytatnánk, hadd kérdezzem meg: Milyen módszert használt Lucifer, amivel rávette az angyalok egyharmad részét a Jézus elleni lázadásra?

Fedezzük fel együtt!

„Fiúk, nagyon fontos mondanivalóm van! Nem is tudom, hogy kezdjem el... A Herceggel kapcsolatos és a mi életünkkel, szabadságunkkal, de inkább hallgatók, nem egy túl jó hír...”

„Elviseljük, bármiről is lenne szó! Főleg, hogy a menny javát szolgálja. Nem mondjuk el senkinek, bizhatsz bennünk!”

„Nos, jól van, ti akartátok. Emlékeztek az utolsó gyűlésre? Nem tűnt valami furcsának nektek?”

Nem éreztétek, hogy a szabadságunk veszélyben forog? Láttátok, hogyan akarnak minket szolgálai engedelmességre kényszeríteni? Nem vettétek észre, mennyire zsarnokoskodnak felettünk?

Miért kell magunkat a Fiúnak is alárendelnünk? Rabszolgái vagyunk tán? Úgy érzem, hogy szabadságunknak hamarosan vége szakad. Jogunk van szabadon élni. Ami engem illet, nem fogom magam alávetni Jézusnak. Gondoljátok csak végig: milyen lenne, ha mi is bepillantathatnánk titkos terveikbe. Ha velünk is megvitatnák döntéseiket. Nem ez az igazi szabadság? Nos, én nem tudom szavatolni a szabadságokat ilyen megszorítás mellett. Tökéletesek vagyunk, nem? Ez azt jelenti, hogy azt tehetjük, amit akarunk, hiszen akaratum mindig helyes irányba vezet minket. Igazam van?”

A hűséges és őszinte angyalok megpróbálták jobb belátásra bírni a Teremtő ellen fellázadt angyalt. Azt mondták neki, hogy a Fiú az Atyával együtt már megteremtésük előtt létezett, hogy isteni tekintélyét eddig senki sem vonta kétségbe, és szívesen engedelmeskednek parancsolatainak.

De akkor közbeszólt egy másik angyal: „Szerintem Lucifernek igaza van. Én is éppen így éreztem, csak féltem kimondani. Néha én is azt látom, hogy kényszerrel alkalmaznak rajtunk...”

„Még ha így is lenne, nyíltan kellene beszélnünk az Atyával. Meglehet, hogy mi értettünk valamit félre! Nem szép dolog a háta mögött beszélni. Ez lázadást és rágalmat jelent...”

„Maradjatok veszteg, rabszolgák! Nekünk elég volt a zsarnokságból! Szembe kell néznünk a következményekkel, és vissza kell szerezniünk erővel szabadságunkat, ha jószérivel nem adják! Hányan szeretnétek, hogy jobb sorsunk legyen? Hányan szeretnétek, hogy megállítsuk a rosszat, míg túl késő nem lesz? Ki akarja a Mennyei Birodalom javát? Ki akar követni engem?”

„Én!” „Én is!” „Én is!” És hirtelen angyalok tízezrei kiáltották ugyanezt.

* * *

Így kezdődött a legrégebb és legszomorúbb történet. Néhány teremtmény a „legjobbat” akarta magának és az egész Városnak. Emiatt pedig meg kellett szabadulniuk Jézustól. Egyetlen kérdésem van: Hogyan sikerült Lucifernek a maga oldalára állítania őket? Milyen módszert használt, hogy lázadásra készítse a szent angyalokat Jézus ellen?

Volt néhány fenntartása, gonosz gondolata Isten kormányzásával szemben. Ahelyett, hogy egyenesen

elmondta volna azokat a probléma tisztázása és megoldása érdekében, megosztotta a többi anygallal. A Biblia ezt a módszert rágalmazásnak nevezi.

Mi a rágalom?

Ellen G. White szavaival az, amikor „az emberekben a hibát és a bűnt keressük, és erről másoknak is beszélünk.” A rágalom, pletyka alatt nemcsak azt értjük, hogy hazugságot, hamis, valótlan dolgokat mondunk másokról, hanem azt is, hogy rosszat és igazat mondunk valakiről a háta mögött. John Wesley mondta: „A pletykaság létező formái közül a legcsúnyább az, ami az egyházban folyik, hiszen az Ördög szolgálatát tesszük az Úr nevében.” A rágalmozó az a személy, aki soha nem folyamodik hazugsághoz, ha az igazsággal még nagyobb kárt tehet annak, akiről beszél.

Miért sikerült Lucifernek olyan sok angyalt megnyernie kizárólag a rágalmozással? Salamon találó választ ad a kérdésre: „A susárlónak beszédei hízelkedők; és azok a szív belsejét áthatják” (Péld 18:8). (A román fordításban van egy hasonlat, amelyből a szerző is ihletődött a címadáskor: „Cuvintele bârfitorului sunt ca prăjiturile: alunecă pâna în fundul măruntaielor”). Nem egyszer voltam tanúja, hogyan dobta fel az unalmas hangulatot valaki azzal, hogy egy hiányzó személyről (természetesen) egy „érdekes” hírt mondott. Egyszeriből minden elme dolgozni, minden fül figyelni kezdett és csak amúgy szívta magába a meglepő információkat az illetőről: „Hát ezt nem gondoltam volna róla...” „De várj, mit hallottam én Y-ról...” A pletyka olyan, mint a sütemény: édes, kelle-

mes, kívánatos a legtöbb ember szemében. És az emberek elegendő logikus érvet fognak találni, hogy átvegyék és másoknak is továbbadják.

Még az angyalok romlatlan ízlése is e „sütemény” csapdájába esett, mert a pletyka – főleg az Úr nevében – felkelti a figyelmet, és azt a hamis benyomást szüli, hogy általa elősegítet az Úr munkáját.

Ihletett tanácsok a rágalomról

Halljuk a választ magától Ellen White-tól:

„A rágalom zavart kelt bármelyik gyülekezetben.”

„Az irigy ember, ahol megfordul, mérget szór, elidegenítve egymástól a barátokat, gyűlöletet és lázadást keltve Istennel és emberrel szemben.”

„A tanító sokat tehet, hogy segítsen lemondani erről a rossz szokásról, amely átok – a rágalmozás, pletyka és kicsinyes bírálat – az egész települést, szomszédságot és otthont sújtja. Minden erőfeszítést meg kell tenni ennek megakadályozására.”

„A kapkodó, szenvedélytől fűtött, óvatlan nyelv egyetlen pillanat alatt olyan kárt okozhat, melyet még egy életre szóló megtérés sem tehet jóvá.

A pletyka romba dönti a hírnevet és tönkreteszi az emberek képességét, hogy hasznosakká váljanak.”

„Iszonyattal gondolunk a kannibálra, aki örülni tud áldozata remegő és még meleg húsának. De van-e szörnyűbb következmény, mint a gyötrellem és összeomlás, melyet a szándék hamis fényben való feltüntetése, a hírnév tönkretévése és a jellem marcangolása idézett elő?”

Bár a kezdeti jelenet, gondolom, nem ismeretlen, meglepő a Lucifer által alkalmazott módszer. Gondoltál-e valaha komolyan arra, hogy a menny összhangját, békéjét és örömet ezzel a módszerrel rontották meg? Gondoltál-e arra valaha, hogy azokat az angyalokat, akiknek az életében minden tökéletes volt (a szeretet, a kommunikáció, a kapcsolatok, a légkör, a körülmények stb.), pletykával győzték meg arról, hogy Isten nem érdemli meg engedelmességüket? És arra, hogy ugyancsak Isten jellemének becsúszásával sikerült elámítania Ádámot és Évát?

Végül szeretném elmondani, hogy ha Lucifernek sikerült ezekkel a „süteményekkel” a maga oldalára állítania olyan sok szent angyalt, komolyan intézkednünk kell ennek a „termékeknek” a „forgalmazása” ellen gyülekezeteinkben.

Személy szerint azt gondolom, hogy a leggyakrabban előforduló, leginkább megtúrt és gyülekezeteinknek legtöbbet ártó bűn a pletyka. Annyi boldogtalan embert láttam már, akik ilyen vagy olyan módon megkóstolták ezt a tiltott „süteményt”!!

Urunk, segíts el ne feledkeznünk arról, hogy „mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van” (Péld 18:21).

Adventista iskola Matcán

Liviu Avrămiea,
lelkész, Matca

„Ímé, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomjúságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után. És vándorolni fognak tengertől tengerig és északtól fogva napkeletig. Futkosnak, hogy keressék az Úrnak beszédét, de nem találják meg. Azon a napon elepednek a deli szűzek, meg az ifjak is, a szomjúság miatt!” (Ám 8:11-13)

Az oktatási rendszer egyik mandátumtól a másikig változásokon megy át. Az oktatási törvényért a kormány felelősséget vállal, miközben elfogadását az ellenzék óvással próbálja megghiúsítani. Eközben az iskolákban más törvények uralkodnak: az erőszak törvénye – támadások a tanárokkal és tanulókkal szemben; a kábítószer törvénye – álomüzletek; az erkölcstelenség törvénye – a szeméremnek már a legkisebb jelét sem látjuk; a dzsungel törvénye – a legerősebb győz; az anyagiasság törvénye – drága autó, mobiltelefon, márkás ruhák.

Ebben a helyzetben Isten megoldása egy iskola alapítása válság idején.

A Szivárvány óvoda állami elismerése azt sejtette, hogy nemsokára a matcai adventista iskola terve is hatásnak indulhat. Teofil Braşov ültette el, Claudiu Hriscu öntözte, és Isten által lehetővé vált, hogy egy gyermeknemzedék adventista intézményben tanulhasson. Ezzel egy időben a falak is felépültek, melyek között ma az oktatási-nevelési tevékenység zajlik.

Az iratok benyújtása az iskola állami elismeréséhez, az épület befejezé-

se és felszerelése mind olyan kihívást jelentett, amelyre a megoldás csakis hit és ima által érkezhett. A projekt elindításakor nem kértünk tűzbiztonsági és egészségügyi engedélyt. A terv megváltoztatásához – legalábbis a hivatalos okmányok szintjén – szükség volt építkezési tervre és annak jóváhagyására a hivatalos intézmények részéről. A jóváhagyás után két héttel benyújtottuk a dokumentumokat az állami engedély megszerzésére. A tűzoltóságon elcsodálkoztak. Sehogy sem értették, hogyan tudtunk megvalósítani egy építkezést ilyen rövid idő alatt. A helyszínre küldtek egy szakembert ellenőrzésre, majd megadták az engedélyt. Az egészségügyi engedélyhez elvileg csak az épület befejezése és felszerelése után juthattunk hozzá. De az intézmény hivatalos elismerésére a kérelmet csak az egészségügyi engedély jóváhagyása után nyújthattuk be. Bár a munkálatok még tartottak, az egészségügyi engedélyt is megkaptuk. Ez közvetlenül azelőtt történt, hogy lejárt volna az okmányok leadásának határideje az ARACIP-nél (Romániai Oktatásminőség-biztosító Hivatal). Újabb kihívást jelentett az intézmény szakértőinek kiértékelő látogatása. Egy hét állt rendelkezésünkre,

hogy beszerezzük az iratok hiányzó részét, az iskola működéséhez okvetlenül szükséges szerződéseket és dokumentumokat. A közel százoldalas iratgyűjtemény meggyőzőnek bizonyult a terv hitelességét illetően. A várakozási idő egy újabb hitpróbát jelentett. A működési engedélyt alig szeptemberben kaptuk meg. A szülők az

iskolakezdés előtti vasárnap estéjén rakták le a padokat, táblákat és katedrákat a teherautóról. Isten a 15 beíratott iskolás, a 25 óvodás és tanügyi személyzet révén az álmodot valósággá változtatta. Az óvodások között volt két kislány, akik nem adventista családban nevelkedtek. Szüleik egy évre kivették őket tőlünk, és átírták egy másik óvodába Tecuci-on. A 2009–2010-es iskolai év kezdetén jelentkeztek, hogy szeretnék visszahozni a lányokat a mi intézményünkbe.

Kíváncsian tudakoltam az édesanyjától, hogy vajon azért vették ki őket, mert a Szivárvány óvoda az Adventista Egyházhhoz tartozik. A válasz ez volt: „Tanítsátok őket imádkozni, énekelni, én innen őket többé ki nem veszem.” A szülőknek egy éven át hallgatniuk kellett lányaik szemrehányását, amiért áthelyezték őket egy közóvodába, ahol nagyon sok gyerek volt, így kevés idő jutott arra, hogy külön-külön mindenkivel foglalkozzanak.

Ma ez a két kislány elsőosztályos a mi iskolánkban. A két óvodai és a két elemi iskolai csoportban vannak olyan gyerekek, akik nem adventista családból származnak.

Habár kihívást jelent a működéséhez szükséges költségek fedezése és

a szakképzett nevelők biztosítása, megéri előrelépni hit által és adventista iskolát nyitni egy adott terület gyülekezeteinek közös összefogásával.

A Galați Megyei Tanfelügyelőség felvállalta, hogy

a 2009–2010-es iskolai évben nyílt órák keretében hozzájárulnak fejlődésünkhöz. Az egyik napon néhány tanfelügyelő látogatásáról értesültünk, akik az Oktatási Minisztérium ellenőrző testületének tagjai. Tudatában voltunk, hogy nem rendelkezünk megfelelő tapasztalattal, és szívszorogva vártuk a napot. A hivatalos küldöttség fogadásánál meglepetten ismertem fel köztük lányom osztályfőnökét. Barátságosak voltak, de alaposan átvizsgálták a dokumentumokat, a végén pedig elkérték a működési engedélyhez összeállított iratokat, hogy majd mintaként más köziskoláknál is be tudják mutatni. Így gyógyítja Isten a szorongást. A Moldvai Konferencia és Matca két gyülekezetének támogatásával megvásárolhattuk az iskola melletti területet, amely nélkül a törvény nem tette volna lehetővé működésünket. Az Unióbizottság úgy

döntött, hogy az oktatás-nevelés támogatására összegyűlt gyülekezeti adományokat a matcai és maceai iskola javára fordítja. Ebből az összegből fedeztük a termek berendezését. Hálásak vagyunk Istennek felajánlott adományaitokért, és imádkozunk, hogy Ő támogasson titeket kitűzött céljaitok elérésében. A 2010–2011-es tanév az önkéntesség jegyében indult: az angol nyelv tanítása és a titkársági munka nem fért be az amúgy is szűk költségvetés kereteibe. A ráfordított idő a tanár-diák-szülő kapcsolat területén térül vissza jutt

lomként. Az óvoda működési engedélyéhez szükséges okmányok beadásának nehézségei miatt arra kérünk, támogatásokat minket imáitok által. Ezen kívül még szükségünk van szakképzett nevelőkre az óvodai foglalkozások és iskolai órák megtartásához – ez a másik imacélunk. Ha úgy érzitek, hogy Isten általatok szeretne válaszolni, lépjeteek kapcsolatba velünk. Meggyőződésünk, hogy a matcai adventista iskola egy olyan intézmény, mely által Isten elnémította „Egyiptom gúnyolódását”.

Nyugovóra tért...

2010. december 14-én Neal C. Wilson, a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának egykori elnöke nyugovóra tért.

Wilson lelkész 90 évet élt, az Észak-Amerikai Divízió elnöke volt, majd közel 12 évig (1979–1990) a Generál Konferencia élén irányította a világszéles Adventista Egyház tevékenységét. Szolgálatának ideje alatt az egyház jelentős fejlődést tapasztalt. Mandátumának időszakában megduplázódott, és 1990-re hatmillióra nőtt az adventista tagok száma.

Wilson testvér szolgálatának legfőbb megvalósításai között említhetjük az adventüzenet rövidhullámon való sugárzását az Adventista Világrádióban; a „Hitalapelvek” átdolgozott dokumentumának elfogadását az 1980-as Generál Konferenciai ülészen; a szentély tanával foglalkozó bizottság kinevezését; a Generál Konferencia székhelyének átköltöztetését Takoma Park-ból Silver Spring-be.

Munkásságában talán a legfontosabb evangelizációs vonatkozású megvalósítás az volt, amikor 1987-ben az akkori Szovjetunióval megállapodást kötött az Adventista Teológiai Intézet létrehozására Zaoskiban (Moszkvától körülbelül 112 km-re). 1990-ben egy kiadó létesítését is jóváhagyták.

Neal Clayton Wilson 1920. július 5-én született a kaliforniai Lodi helységben. Szülei egész életüket Isten és az egyház szolgálatára szentelték a világ különböző részein. Neveltetése révén Neal már fiatalon megtanulta az Úr iránti elhivatottságot és hűséget.

1942-ben Neal Wilson házasságot kötött Elionor Estherrel, és Isten áldásából két gyermekük született: Shirley Wilson-Anderson és Ted N. C. Wilson, akit a múlt évben megválasztottak a Generál Konferencia elnökének.

Neal Wilson két alkalommal járt országunkban. 1980 júliusában részt vett a Román Unió 10. általános konferenciáján. 1989. május 4. és 14. között látogatást tett Románia valamennyi egyházterületén.

Temetése privát keretben zajlott, 2011. január 19-én pedig nyilvános szertartás keretében megemlékezést tartanak.

Az Úr szolgálatában eltöltött tevékeny élete után Wilson testvér abban a reményben tért nyugovóra, hogy egy napon majd személyesen találkozik Megváltójával.

Mark A. Kellner, *Adventist Review*

A vegetáriánusok tápanyag ellátottsága

III. rész

Dr. Constantin Dinu,
a Román Unió Egészség és Mértékletesség
Osztályának igazgatója

Feltevődik a kérdés: Fedezheti-e a vegetáriánus étrend az ember teljes tápanyagszükségletét? Hát a fejlődésben levő gyermekét? A vegetáriánus étrend szemszögéből fogunk megvizsgálni néhány tápanyagot.

B₁₂ Vitamin (Kobalamin)

A kobalamin gyűjtőfogalom, amely a B₁₂ vitamin négy különböző formáját írja le: ciánkobalamin, metilkobalamin, hidroxikobalamin és adenoilcobalamin (dibenkozid).

A ciánkobalamin a közönséges, táplálkozás kiegészítőben található forma, de biológiailag ez a legkevésbé aktív, és hasznosulása előtt a májban metilkobalaminná vagy adenoilcobalaminná kell átalakulnia. Egyeseknél azonban ennek a B₁₂-vitamin „anya-alaknak” a felszívódási vagy átalakulási zavara áll fenn.

A metilkobalamint tartják a B₁₂ legaktívabb formájának. Ez óvja az idegrendszert a glutamát keltette károsodástól, amely folyamat az öregedés során áll elő, és elősegíti az idegsejtek regenerálódását.

A vegánoknál fokozott a hiánybetegség kockázata, amennyiben nem biztosítanak valamilyen B₁₂-vitamin forrást. Egyesek azonban úgy tartják, hogy a B₁₂-vitamin hiány egyes metabolikus jeleire a vegetáriánus étrend csak részben szolgál magyarázattal. A B₁₂-vitamin hiánynak súlyos idegrendszeri következményei lehetnek, elmekeletelt zavarokhoz is vezethet. A táplálékokban inaktív B₁₂ formák is létezhetnek, ezek a szervezetben is találhatóak. A vegánok számára az egyetlen forrást a B₁₂-vitamint termelő baktériumokkal szennyezett növények jelentik (a fejlődő országokban a tisztasági szabályok be nem tartása magyarázattal szolgál a kevésbé kifejezett a B₁₂-vitamin hiányra).

B₁₂-vitamin a húspan, tojásban, tejtermékekben, joghurtban található.

A specifikus kobalamin-tesztek kimutatták, hogy sok, B₁₂-vitamin forrásnak hitt élelmiszer a legtöbb esetben tulajdonképpen inaktív formákat tartalmaz. Ilyen például a spirulin, tempeh¹, különböző fermentált termékek és a tengeri algák nagy része. Egyes formák akár gátolhatják is a B₁₂-vitamin anyagcserét, felgyorsítva ezzel a hiánybetegség kialakulását.

Vegánoknál a szérumban B₁₂-szint általában kisebb, mint a mindenevőknél, az ovo-lakto-vegetáriánusoknál pedig a kettő közötti. Mindazonáltal figyelemre méltó, hogy a vegánok között kevés a bejelentett B₁₂-hiányos eset. Ennek oka, hogy a B₁₂-szükséglet kicsi, ugyanakkor viszont az elraktározott B₁₂ mennyiség nagy. Az epefolyadékkal a bélbe kerülő B₁₂ mennyiség a vékonybél-máj rendszer² által majd teljes mértékben visszanyerődik. A bélbaktériumok termelnek ugyan B₁₂-vitamint, de ez a folyamat nagyrészt a vastagbélben megy végbe, így a B₁₂ vitamin a bélsárral kiürül.

1. Spirulin – édesvízi alga, szárított formában táplálkozás kiegészítőként forgalmazzák; tempeh – főtt szójabab, amely bizonyos gombakultúrával beoltva szeletelhető tömbbé áll össze (a ford. megj.).

2. Vékonybél-máj rendszer – a vékonybél érhalózata a fa gyökereihez hasonlóan a májkapuérben egyesül, így elvben minden, a bélből felszívódott anyag áthalad a májon (a ford. megj.).

Akik Chlorellát (egysejtű zöldalga faj) vagy Norit (tengeri vörösalga) fogyasztanak, azoknál kétszer nagyobb B₁₂-szintet találtak, valószínűleg, mert az algák planktonnal³ szennyezettek.

Következésképpen, akik állati terméket nem fogyasztanak, azoknak valamilyen biztos B₁₂ forrásra van szükségük (a szójtatej legyen B₁₂ vitaminnal dúsított, ezt a termék címkéjén ellenőrizni kell). A napi B₁₂ szükséglet 2,4 mikrogramm. Gyermeknél ez kevesebb (1–3 éves kor között napi 0,9 mcg, 4–13 éves korban 1,2 mcg).

Az USA-beli mindenevő étrend napi 5-30 mcg B₁₂ mennyiséget szolgáltat, ebből napi 1-2 mcg szívódik fel. B₁₂-hiány esetén különböző kezelési tervek léteznek: izomba vagy bőr alá fecskendezve napi 1000 mcg öt napig, ezután heti 1000 mcg öt hétig, majd havi 100–1000 mcg élethosszig. Szájon át napi 1 vagy 2 db. 1000 mcg-os tablettát. Ha csak vérszegénység (anaemia perniciosa) áll fenn, a folsav is ellensúlyozhatja a zavart, ha viszont idegrendszeri zavarok is előállnak, csak a ciánkobalamin javíthat valamennyit a tüneteken. Az idegrendszeri tünetek általában visszafordíthatatlanok. Nagyobb a B₁₂-szükséglet terhesség idején (napi 2,8 mcg), szoptatáskor, pajzsmirigy túltengés esetén, valamint a vese- és máj betegségeiben.

Folytatjuk

(Fordította: dr. Szőcs Ottó, dietetikus)

3. Plankton – a természetes élővizekben lebegő kisméretű élőlények (növények és állatok) gyűjtőneve (a ford. megj.).

Az Úr az én pajzsom!

Cornel Călugăru, presbiter,
Câmpina-Sălaj gyülekezet (Prahova megye)

Jelen világunkban naponta küzdünk a stresszel, amely egyre több áldozatot követel. Gyakran a betegségek miatti félelem okoz aggodalmat. Máskor egy esetleges háborútól vagy újabb tömegpusztító fegyverek megjelenésétől rettegünk. Mindenki előtt ismert tény, hogy a nagyhatalmak óriási összegeket fektetnek be védelmi rendszerek kiépítésébe. Az emberek egyénekenként is keresik a védelmet, pajzsot, mely megoltalmaz a holnap ismeretlen kihívásaival szemben, megvéd a munkahelyi bizonytalanságtól és más félelmektől.

Képes-e valaki ilyenfajta védelmet nyújtani? Hol találjuk ezt a biztos pajzsot? Elűzheti-e valaki félelmeinket?

A 91. zsoltár 1-10 verseiben a Szentírás feltárja előttünk, hogy a Krisztussal fenn tartott szoros kapcsolat biztonságot nyújt minden Benné bízónak. Ők a Magasságos védelme alatt állnak, ezért elmondhatják: „Én oltalmam, váram, Istenem; ő benne bízom!” (2. vers)

E világban biztosítást fizetünk különböző kockázatok elkerülésére. Lelki értelemben lehet-e szükségünk biztosításra? Határozottan, igen! 1Móz 15:1 verséből megtudjuk, mit jelent Isten oltalma alatt állni: „Ne félj Ábrám. Én pajzsod vagyok tenéked”, majd Zsolt 7:10 versében így olvassuk: „Az én pajzsom az Istennél van”, és Jn 7:27-29 verseiben nekünk szól az ígéret, hogy az Ő juhait senki nem szakíthatja ki az Ő kezéből.

Egy utazás alkalmával egy számomra addig ismeretlen útszakaszhoz érkeztem. Nem volt jelzőtábla, mely útbaigazított volna. Elhatároztam, hogy megvárom, ameddig egy másik autó is megjelenik az úton. Féltem, hogy eltévedek. Miközben várok, egyszer valóban feltűnt egy autó. Amikor megállt, útbaigazítást kértem a sofőrtől. Nem ismertem, de bíztam benne. Mondta, hogy kövessem nyugodtan. Elindultunk. Figyelmesen haladtam mögötte. Közben beesteledett, és én még közelebb húzódtam, nehogy valamiképpen elveszítsem. A jelzőlámpánál vele egyszerre indultam, tudva azt, hogy

ha szem elől tévesztem, nem jutok el a célhoz. A végcél elérésének titka nagyon egyszerű volt. Csupán annyiból állt, hogy ne távolodjak el tőle, és ne engedjem, hogy valaki más közénk kerüljön.

A hitéletben, az Isten országa felé vezető úton is ugyanígy áll a helyzet. Kövessük Jézust minél közelebről, és senkinek ne engedjük meg, hogy közénk álljon, ami miatt szem elől téveszthetjük a helyes utat. Figyeljük az Ő lábnymait, és nézzünk mindig egyenesen Jézusra.

Amikor Jézust a főpap elé hurcolták, Péter messziről követte (Mt 26:58).

Hányan követjük Jézust messziről, Péterhez hasonlóan?

Gyakran senki nem tudja, kik vagyunk, és mi nem is áruljuk el senkinek, hogy ne kockáztassunk. Elég közel maradunk, hogy viselhessük a keresztény nevet, de elég távol, hogy nyugodtan gyakorolhassuk régi szokásainkat. Krisztus követése feltételezi, hogy minél közelebb húzódjunk

Ahhoz, Aki ismeri az utat. Jézus mondta: „Én vagyok az út, az

igazság és az élet”. Aki nem Vele halad az úton, eltévesztette a helyes irányt, és az örök halál felé tart.

Lehetséges, hogy a Jézussal való járás időnként szenvedéssel és fájdalommal jár, azonban olyan új életet nyit meg lelkünk számára, mely biztonságot hoz Krisztusban. Ez jelenti a Vele való azonosulást.

De nem szabad abban sem hinnünk, hogy: „egyszer megváltva, örökre megváltva”. Ez nem helyes hozzáállás, mivel Isten folytonos engedelmisséget kér tőlünk. Ha mi Őbenne maradunk, és Ő mibennünk, megtapasztaljuk életünkben a mennyei oltalom és vezetés biztonságát, és így véghezvihetjük üdvösségünket (Fil 2:12).

Amikor az egész világ a félelem gyötrelmében él, amikor mindenki retteg a holnapi nap kihívásaitól, amikor az intézmények ellenőrizhetetlenné válnak, kérd Istent, hogy vegyen oltalmába, és mondd: „Uram, szeretnék a Tied lenni, átadom magam Neked, tisztíts meg!”

PROFIT VÁLSÁG IDEJÉN

Daniel Pițurlea,

az ASI Románia Adminisztrációs Tanácsának tagja

Ismeritek József történetét? József a bibliai hithősök egyike. Története áruházzal kezdődik. Testvérei külföldre tartották, ezért elhatározták, hogy eladják rabszolgának.

Mi úgy látjuk, hogy József élete jól végződik. József viszontlátja apját és testvéreit. Izrael megmenekül az éhhaláltól. De József szemszögéből saját élettörténete rejtélyes és értelmetlen.

30 évesen még börtönben van. A fáraó két furcsa jelenetet lát álmában, amely nem hagyja nyugodni: hét kövér és szép tehenet hét gyenge és rút tehén, majd pedig hét gazdagon termő kalászt hét elszáradt kalász nyelt el. Az akkori bölcsek számára az álom megfejtése túl nagy fejtörést jelentett. Végül Józsefet hívták, hogy oldja meg a rejtélyt.

Hét bőséges esztendő következett, amikor Egyiptomnak jól ki kellett használnia természeti erőforrásait. Ezt követte hét ínséges esztendő, amely könnyen megviselhette volna a ország gazdaságát, de Egyiptom eladhatott a megtakarított élelmiszerkészletéből.

A feladat, melyre felkérlik, nem illik Józsefhez. Ő elfogadja Egyiptom kormányzását, övé lesz a fáraó gyűrűje és szekere, alattvalóinak imádatában részesülhet. A fáraó ezenkívül új nevet és feleséget ad neki, Potifera, On papjának leányát.

A hét bőséges esztendő Egyiptomban József számára megdöntetlen hírnevet hozott. Az ország ügye jól haladt, a fáraó pedig elégedett volt. József gyakorlatba ültette az uralkodó előtt felvázolt üzleti tervet: igyekezett a legnagyobb hatékonysággal kihasználni Egyiptom természeti adottságait, és a lehető legjobban eltárolni a termést. József mindent begyűjt, ami tárolható. Óriási logisztikai központokat épített, befektet a feldolgozás területén,

az egész országot mozgósítja az idővel való versenyfutásban.

József egy gazdasági lángelme. Nála már csak a fáraó volt nagyobb. A Potifár házában történt rossz tapasztalat végleg feledésbe merült. Hogyha népének fiai a hét bőséges esztendő idején látták volna, ismerve, honnan jött, és kicsoda valójában, bizonyára keményen bírálták volna: „eltért a hittől, olyan lett, mint ők, ékszert visel, mint ők, közülük vett feleséget, ráadásul egy bálványimádó pap leányát, ez az ember nem képvisel minket..., szégyent hoz ránk!”

Ezzel együtt József úgy viselkedik, mintha a fáraó vérbeli fia lenne: úgy öltözködik, mint egy fáraó, úgy vezeti a rabszolgatartó rendszeren alapuló gazdaságot, mint egy fáraó. A terv, amit József javasol, bármilyen zseniális, éppolyan kockázatos: az éhínség hét éve alatt József eladja a begyűjtött tartalék gabonát. Gyakorlatilag minden ország függővé válik Egyiptom kenyereitől, melyet József drága pénzért ad.

Az elején azt mondtuk, hogy József története jól végződik, mivel mi már az elején ismertük a végét. De József számára egyiptomi léte megmagyarázhatatlan és értelmetlen. Idegeneknek dolgozik, távol az atyai háztól, saját népétől. Az egyetlen, ami az ifjú József emlékeztet miniket, akit eladtak rabszolgának Egyiptomba, csupán az Istenbe vetett hit. Ezt a hitet látod kifejeződni üzleti tervének minden mozzanatában, és – ha ismered a nyelvét – gyermekei nevében is.

Amit József tesz, gyakorlatilag örültség. Istenbe vetett bizalma a torkellátás esetében végzetes csődbe is torkollhat. Hét bőséges esztendő, majd hét ínséges esztendő. És ha nem lesz egymás után hét évig jó termés? És ha nem lett volna aztán hét évig éhínség? Mi lett volna, ha Isten

megváltoztatja szándékát, mint Nivé esetében?

Ha nem lett volna a hét bőséges esztendő, a fáraó Józsefet közönséges csalónak tartotta volna. A fáraó ezt biztosan nem bocsátja meg.

Ha nem lett volna a hét szűk esztendő, József paranoiásnak tűnt volna. A gabona begyűjtése és tárolása egy hét éven át tartó időszakban nem kis befektetés. A munkaerő megnövelését és más fontos tervek szüneteltetését feltételezte. Ha nem lesz éhezés, a József által felhalmozott tartalékok jelentős veszteséget jelentettek volna Egyiptom költségvetésére nézve.

Egy bizonyos értelemben fölösleges kockázat volt. Határozottan állítom, hogy ha megállt volna a fáraó álmának magyarázatánál, jó dolga lett volna. A fáraó minden bizonnyal felmenti a börtönbüntetés alól, talán még pénzt is ad neki. Lehet, hogy lehetősége lett volna visszatérni a családjához, vagy maradhatott volna Egyiptomban prófétaként, miközben a háttérből figyel, hogyan válik Izrael nagy néppé. De nem, József mindent kockára tett.

Modern megfogalmazással: kockázati előrejelzések szerint a József által felvázolt gazdasági stratégia nem volt ép ésszel igazolható.

Kitartó munkával, óriási kockázatvállalással, több tízezer rabszolga ereje által a Bibliában említett legnagyobb gazdasági lánglemének tizenégy éven keresztül sikerül megvalósítania élete üzleti fogását: megmenti családját egy darab kenyérrel. József úgy maradt meg embermilliók elméjében, mint aki legyőzte a válságot egy pogány király álmának megfejtésével.

Bár néha e világ üzleti ügyei látszólag megmagyarázhatatlanok és értelmetlenek, eljön a nagy válságok ideje, amikor megvalósíthatod életed vállalkozását: hogy egy darab kenyeret adj népednek...

Feminizmus és nőiesség

Mihaela Vişan, Olténiai Egyházterület

*„Kicsoda az, aki úgy láttatik, mint egy hajnal, szép, mint hold, tiszta, mint a nap, rettenetes, mint a zászlós tábor?”
(Énekek 6:7)*

Világunk elveszítette ártatlanságát. Napról napra tisztábban látjuk, hogy az emberi világban egyetlen zug sem maradt érintetlen, egyetlen titok sem feltáratlan, és az intimitásnak egyetlen formája sem létezik már, melyen ne követtek volna el erőszakot.

A szentség mára már a legjobb esetben is csak archaizmus, a testi vagy erkölcsi tisztasággal a pszichoanalízis egy körelete, az ártatlanságot pedig a szellemi visszamaradottság azonosítja.

Két ezredévi erőteljes, harcias és ellenőrzés alatt tartó férfialom után úgy tűnt, hogy a női nem végre tért hódít, míg végül kiderült, hogy az egész csak egy feminista aktivizmus volt, amely a nemek vak harcát eredményezte, míg majdnem egyéolvasztotta őket.

Sejtjük még, hogy milyen a valódi nőiesség, és helyreállíthatjuk a mennyei való ereleti kapcsolatát? Ne feledjük, hogy az egyház Krisztus menyasszonya (Jel 19:7), és az Énekek énekében leírt idilli lelki értelemben az emberi és az isteni egymáshoz való közeledését jelenti.

A bevezető szöveg szerint a sunemita „úgy láttatik, mint a hajnal”. Mi lehet kellemesebb, mint amikor a fény édes ölelésével fokozatosan mindent áthat? Mára elfeledtük a játék, a titoktartás, a lépésről lépésre felfedezés varázsát; mint elkényeztetett gyermekek mindent egyszerre szeretnénk megkapni, és elfelejtjük, hogy az út fontosabb, mint a cél.

A király kedvese „szép, mint a hold, tiszta, mint a nap” és bőre cserzett a Libanon ségét és erkölcsi tisztaságát, amely természetes módon sugárzott róla. Ehhez hasonlóan minden nemes jellemvonás csak az igazi Világossággal – „amely megvilágosít minden embert” (Jn 1:9) – való közvetlen érintkezés nyomán fog kirajzolódni.

Amikor a király kísérete távolról meglátta az uralkodó választottját, félelem fogta el, mert a sunemita „rettenetes volt, mint a zászlós tábor”. A szótár alapján a rettenetes szó rokon értelmű a „heves, lenyűgöző, ámulatba ejtő, félelemkeltő” szavakkal. Így hát a gyengédség felszíne alatt rendíthetetlen határozottság húzódik meg, a halálos veszély közelében élő ember életakarása.

Azoknak, akik hozzászórtak a palota fényűzéséhez és kényelméhez, a bájnak, szépségnek és edzettségnek ez a keveréke egzotikusnak és egyben teljesen idegennek tűnt.

Ha akarjuk, ha nem, egy napon kénytelenek leszünk választani Isten útja és az ember útja között, a természetes és a mesterkélt között, a kényelem és a keresztthordozás között, a kirakat-feminizmus és a valódi nőiesség között. Szépségünk csak Isten kegyelmének erejével válhat láthatóvá, miként a hajnal...

Újabb két ház az árvízkárosultak részére

2010 decemberének elején a romániai ADRA újabb két házat adott át használatra az ország észak-keleti részén zajló projekt keretében. Mindkét ház Bacău megyében található, Mărgineni és Poieni (Roșiori község) településeken.

A Mărgineni-ben felavatott ház csupán egy a 45 lakóépület közül, melyet az romániai ADRA-nak a „Reménység a vizek fölött” projekt során sikerült országszerte felépítenie. A házat Malvina Sărăcuțu, egy 74 éves asszony kapta meg, aki köszönetet mondott az építkezésben részt vett önkénteseknek. Azóta, hogy 2010 nyarán kiöntött az árvíz, Mărgineni-ben ez az első ház, amely egy károsult személy birtokába kerülhetett.

Az építkezés nagy részét Dél-Erdélyi és Moldvai Egyházterületről származó adventista lelkészek és tagok végezték el. Mărgineni község polgármestere kijelentette, hogy szeretne önkéntesnek jelentkezni az ADRA egyik projektjéhez.

Az ADRA Románia Poieni-ben befejezte a második házat a „Végre otthon” projekt keretében. Az akció célja hét romániai család életminőségének javítása, amelyek rendkívül hátrányos körülmények között élnek. Ezek közül négy család Moldvában, kettő Munténiában, egy pedig Olténiában él.

Audio-szombatiskola

A madridi „Eben-Ezer” román adventista gyülekezet saját internetes oldalán nemrégőtől a szombatiskola audio változata is elérhető. Az Adventista Egyház bibliatanulmányai letölthetők mp3 formátumban a következő helyről: www.7adventist.com/studio.

Ezen az oldalon az érdeklődők az elmúlt negyedévi és évi bibliatanulmányokat is megtalálhatják.

Új gyülekezet avatása Moldvában

A Hetednap Adventista Egyház 2010. december 4-én felavatta a múlt évben Moldvában felépült negyedik imaházat is, Dornești helységben (Botoșani megye).

Az új gyülekezet felszentelésénél jelen volt Teodor Huțanu, a Román Unió elnöke, valamint az egyház Moldvai vezetői is, Paul Pauliuc – elnök, Laurențiu Gheorghe – titkár, Florin Istrate – pénztáros.

A fogdából Isten házába

Nemrégiben sor került egy volt börtönfogoly ünnepélyes keresztségére Szamosújváron. Sândeiu Nico-

lae Szebenből származik.

Egy olyan időszakban, amikor életét reménytelennek látta, járni kezdett az Adventista Egyház istentiszteleteire a nagyenyedi börtönben. Amikor áthelyezték Szamosújvárra, továbbra is részt vett a Humanitárius Börtönszolgálat összejövetelein. A Biblia igazságainak alapos megismerése után elhatározta, hogy csatlakozik egyházunkhoz. Pénteken sza-

küres

A műsort Iacob Coman lelkész vezette le. Az eseményen mintegy hétszáz személy vett részt. A jelenlévő énekesek és zenészek mintegy két órán keresztül tették még magasztosabbá a Megváltó testet öltésének ünnepét.

Kampány a családi erőszak ellen

Az ADRA és az ENSZ egy időben – 2010. november 25-e és december 10-e között – szervezte meg világszéles kampányát a családi erőszak megfékezésére. A kampány központi üzenetét Leonard Doroftei világbajnok ökölvívó fogalmazta meg, amelyet flash, ingyenes iPhone alkalmazások, brosúrák és plakátok által terjesztettek. A népszerűsítő anyagot metróálmások, egyetemek, üzletközpontok elektronikus reklámfelületein is látni lehetett.

Az internet rendkívül hatékonynak bizonyult: a kampánynak néhány nap alatt a Facebook hálózaton 1.500 „barátja” lett (többek között politikusok, újságírók és szervezettek), a szám pedig továbbra is nő. A YouTube-ra feltöltött anyagot több mint 4000-en nézték meg.

A ProTV, Antena 3, Realitatea TV, Sport.ro, Money Chanel, Speranța TV, Credo TV és a Light Channel szintén népszerűsítették a kampányt, és három ezek közül továbbra is sugározza az ezzel kapcsolatos anyagot.

A „Dynamis” gyermekkórus induló fellépése

2010. december 11-én a Peretu 4 adventista gyülekezetben Doru és Alina Dobrică vezetésével koncertezett a „Dynamis” gyermekkórus. A december 4-i Țigănești-i 1 adventista imaházban megtartott koncert után ez volt a fiatal zenészek második fellépése.

Az eseményre összegyűlt Peretu öt adventista gyülekezte, de voltak látogatók más teleormani gyülekezetekből is, hiszen a gyermekkórus

maga is területi szintű projekt. A műsor bevezetőjében a gyerekek a teremtő Istent dicsőítették szavaikkal, majd az Úr Jézus születését felidéző énekek következtek. A koncert befejező részében az ég felhőjén eljövendő Urat magasztaló énekek hangzottak el.

Az eseményen George Șchiopu lelkész, az Adventista Egyház Moldvai Egyházterületének ifjúságvezetője is részt vett.

Vegetáriánus főzőkör Fálticeni-ben

2010. december 9-én a fálticeni-i Mihai Băcescu Technikai Kollégiumban (Suceava megye) lezajlott a vegetáriánus főzőkör immár második alkalma, a fálticeni-i adventista gyülekezet és a Moldvai Egészség, Nevelés és Családi Egyesület (ASEF) közös szervezésében.

„Körülbelül 60 diák és tanár jelent meg, akik szemtanúi lehettek annak, hogy milyen egyszerűen elkészíthetők az egészséges vegetáriánus ételek, majd pedig megköstölhették a különféle egészségesen elkészített finomságokat, amelyek biztosíthatják életünk minőségét”, tájékoztatott Valentin Popescu, a fálticeni-i adventista gyülekezet lelkésze.

A vegetáriánus főzőkör célja, hogy bevonjon különböző nevelési és vallási környezetből származó fiatalokat az egészséges életstílus felfedezésébe és gyakorlásába a NEW START program elveinek népszerűsítése által. Az első találkozó 2010 novemberében volt, amelyet a 2010 májusában megtartott dohányellenes nap folytatásaként szerveztek meg.

*Forrás: Info Adventist
Összeállította: Adrian Dobre
kommunikációs igazgató*

badult, és eldöntötte, hogy csak azután megy haza, hogy kereszt-ség által szövetséget köt Istennel. Egyenesen a szamosújvári imaházba ment, megkeresztelkedett, és csak utána indult haza, a szülői házhoz.

Különleges koncert a Parlament épületében

2010. december 15-én a Parlamentben „Köztünk a Messiás” címmel koncertet szerveztek. A koncerten az AMiCUS egyetemistákból álló kórusa, a Pro Nobile kamarazenekar léptek fel, valamint a következő szólisták: Aldana Cazacu, Grația Vlad és Ciprian Agapie. A karmester Albert Mădălin Codreanu volt.

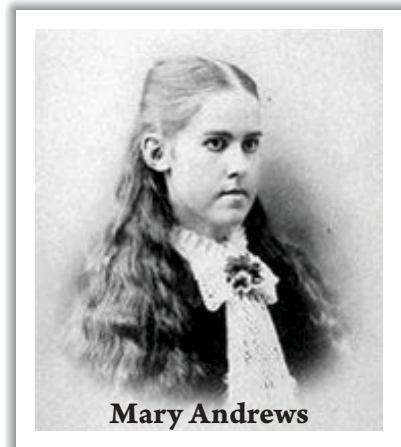
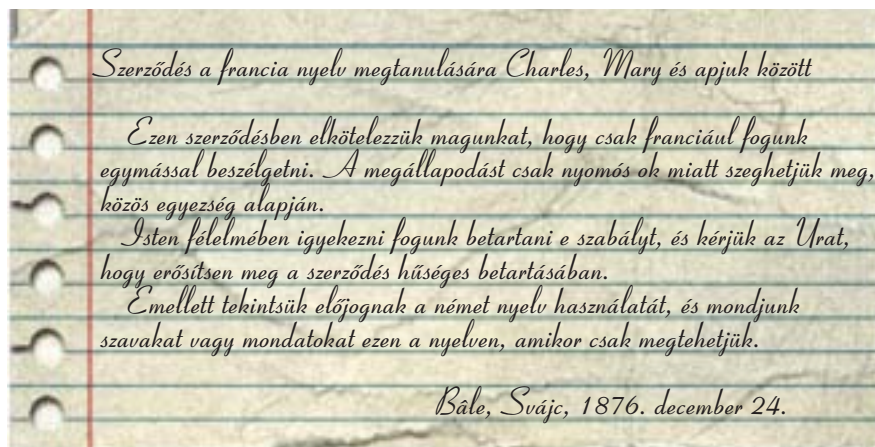
A gyermek-misszionárius

Két héttel tizenharmadik születésnapja előtt, 1874. szeptember 29-én, Mary Andrews hajóra szállt Bostonban. Úticélja Svájc volt, ahol hirdetni akarta az advent igazságát. Maryt apja, John Nevins Andrews, és tizenhatéves bátyja, Charles, kísérték el. Az Adventista Egyházban Mary apja volt az első hivatalos misszionárius, aki az Egyesült Államokon kívülre kapott megbízatást.

Mary csak tíz éves volt, amikor anyja meghalt. Ezért a vásárlással, mosással, főzéssel, háztartással Mary foglalkozott, amikor letelepedtek a svájci Le Coudre helységben.

Mindezen tevékenységek mellett, amelyek naponta több órát vettek igénybe, Mary és Charles egy tanár segítségével franciául tanultak. A kis család arra gondolt, hogy hamar meg fogja tanulni az új nyelvet, ha angolul csak délután 5 és 6 óra között beszélnek. Így hát szerződést írtak, amelyben mindegyikük elkötelezte magát e döntés mellett. A

francia nyelv tanulásának kezdeti nehézségei miatt a gyerekek sokszor egész nap nem beszéltek, egészen délután 5 óráig, amikor végre megszólalhattak anyanyelvükön. Akkor aztán Mary és Charles annyit és olyan gyorsan beszéltek, ahogy csak kifizért a szájukon, hogy mindent elmondhassanak, amit napközben franciául nem sikerült.

Svájcba érkezésük után körülbelül egy évvel egyre kevesebb pénzük jutott a megélhetésre. Az évek során Mary apja írt öt kis brosúrát francia nyelven, és pénzük nagyrészt ezek kinyomtatására költötte. Hogy besegítsen a családi kasszába, Mary – egyéb kötelezettségei mellett – szőlőszüretelést vállalt. Nagyon nehéz munka volt, de Mary mindent megtett azért, hogy a svájci emberek jobban megismerjék Jézust és tudomást szerezzenek dicsőséges eljövételéről.

1876-ban az Andrews család Bâzelbe költözött. Új bérelt lakásukban a háztartás egy részének végzéséhez bejárónót alkalmaztak. Mary, mivel már nem egyedül kellett főznie és mosnia, több időt tölthetett apja mellett, és segíthetett neki a missziómunkában. Idővel Mary olyan jól elsajátította a francia nyelvet, hogy foglalkozhatott az Idők Jelei című lap francia nyelvű kiadásával. Aufranc, a franciatanára szerint „Mary úgy beszél a nyelvet, mintha Franciaországban született volna”. A lánynak nagyon jól esett ezt hallania, mert kitartó szorgalommal tett szert erre a nyelvtudásra.

Isten megengedte, hogy Mary megbetegedjék tuberkulózisban. Tizenhét éves volt, amikor meghalt. Így Mary Andrews nemcsak az első adventista misszionárius gyermek, hanem egyben az első adventista misszionárius is volt, aki feláldozta életét a hármasszöveg hirdetésére.

Azok a gyerekek, akik a mennybe jutnak, meghallhatják Mary tapasztalatait, mégpedig tőle személyesen. Akkor majd nem lesz szükség az angol, a francia, de még a magyar nyelv ismeretére sem. Mary az angyalok nyelvén fog beszélni, és mi éretni fogjuk, amit mond.

De hogy ez valóra válhasson, nekünk is követnünk kell Mary példáját, aki az első adventista misszionárius gyerek volt. Megtanulhatjuk az angyalok nyelvét, ha másoknak is beszélünk Jézus szeretetéről, és arról, hogy Ő nemsokára eljön.

Tűzd ki célul, hogy az előtted álló új évben beszélni fogsz társaidnak barátodról, Jézusról. Tervezd el, hogy legalább egy barátodat meghívod a „Kezdj el élni!” programra. De előtte ne felejts el imádkozni, hogy a Szentlélek készítse fel őt erre az alkalomra.

Így lehet megtanulni az angyalok nyelvét!

A cikk eredetije megjelent az *Adventist Review* 2010 augusztusi számában.

Imádság év elején

Mennyei Atyánk, az Úr Jézus nevében, aki Teremtőnk, Megváltónk, az egyház Fejedelme és nagyobbik Testvérünk, köszönjük, hogy újból előhívtál a sötétségből a világosságra, és visszaszerezted, hogy a Tied legyünk, és csodálatos hatalmadat hirdessük. Emlékezz meg rólunk, Urunk, most amikor egy újabb kegyelemteljes év előtt állunk, és a küldetést, amit ránk bízál, még nem teljesítettük; bocsáss meg, és segíts felébrednünk megújulásra és reformra készítő felhívásodra!

A megtérés, újjászületés, egyház, imádat, szeretet és testvérek közötti összhang Tőled származó fogalmak, és ne engedd, hogy ezeket más fogalmakkal helyettesítsük, megváltoztassuk vagy saját meglátásunk szerint átfogalmazzuk, mert a mi szívünk kimondhatatlanul megtévesztő és reménytelenül gonosz: téríts vissza, Urunk, az első szeretethez, és alakíts át a Te képmásodra, hogy elérjük teljességednek mértékét!

Kijelölted számunkra célul a tanítványságot, de Nélküled, Uram, nekünk, embereknek, ez a cél túlságosan magas. Urunk, ne mondd le rólunk; dolgozz velünk együtt, költés fel álmunkból, feszíts meg minket, és szüld újja a Szentlélek által; gerjessz tüzet bennünk, és tégy élő levelekké, tiszta világossággá, amely átöleli a világot és elűzi a sötétséget!

Urunk, most összejöveteleinkre, bizottsági gyűléseinkre, szavazásainkra és hivatali megbeszéléseinkre gondolunk: ments meg a farizeusi magatartástól, a törvényeskedő szellemtől, a szertartásosságtól és az önzés bármilyen formájától. Jöjj közénk minden alkalommal, segíts, hogy szépen dolgozzunk, munkánkat az egymás iránti szeretet és bizalom jegyében végezzük, mint egy család: alakíts át mindent, amit teszünk, imádattá és dicséretté, mely feléd irányul!

Urunk, beismerjük, hogy sokszor emberi elgondolásainkat és ötleteinket előnyben részesítettük tévedhetetlen tanácsaiddal szemben, az eredmény pedig csalódás, közöny, hanyatlás és unalom volt. Vizsgálj meg, Istenünk, és nézz szívünkbe! Próbálj meg minket, és lásd meg gondolatainkat. Ha rossz úton járunk, terelj az örökkévalóság ösvényére!

Urunk, tudjuk, hogy az egyház figyelmed középpontjában áll. Mi még mindig a világban vagyunk: segíts, hogy ne legyünk a világhoz hasonlók, hanem követőidként megkeressük eltévedt gyermekeidet. Segíts, hogy ki tudjunk lépni imaházaink falai közül, túljussunk kerületeink határain, menjünk át a lelkek Macedóniájába, ahol segítségünkre várnak. Segíts, hogy kitűzzük Golgota zászlaját a mai Babilon területein!

Urunk, kegyelmed által segíts megtérnünk abból, hogy visszautasítjuk a hit teljes megélését, és annak halogtatásából, hogy kövessük az általad kapott teljes világosságot. Add, hogy kigyógyuljunk rejtett bűneinkből, a kompromisszumokból, a tagok elvesztéséből, a félbehagyott projektekből, a terméketlen tevékenységekből és az untató prédikációkból. Tereld el figyelmünket a saját és mások hibáiról, és hadd tekintsünk célegyenest hitünk Fejedelmére és Bevezetőjére, arra a tervre és küldetésre, melyet Ő ránk bízott.

Jó Urunk, rendtél számunkra békeidőt és szabadságot, bőségesen elárasztottál ajándékokkal és alkalmakkal, vannak közöttünk hűséges fáradozók, megáldottal fiatalokkal, gyerekekkel és szülőkkel, vannak őseink és történelmünk, nem szenvedünk hiányt semmiben: segíts, hogy ne legyünk laodiceaiak, hanem békeségesen tűró szentek, győztesek a Bárány vérében és a hármasszöveg üzenet hírvivői. Kényszeríts minket szereteted által a munkára, míg nappal van, míg az angyalok el nem engedik a szeleket, hogy fújjanak a szárazföldön és a tengeren.

Úr Jézusunk, tudjuk, hogy hamarabb visszatérsz, mint azt mi gondoljuk: szeretnénk okos szüzek lenni, vigyázó, imádkozó és dolgozó szolgálak. Te tökéletesen és hamar befejezed, amit elkezdted miértünk: segíts, hogy soha ne találtsunk a te baloldaladon, hanem már most úgy döntsünk, hogy csakis jobboldal maradunk. Légy Te a mi boldog reménységünk, legforróbb vágyunk, legszélesebb körben hirdetett igazságunk! A Te arcod legyen számunkra a legdrágább!

2011-ben szeretnénk sokat tenni Érted, Te viszont a mindent várod el tőlünk. Segíts, hogy ne féljünk a jövőtől, és emlékeztess arra, hogy a jövő a Te kezében van. Töltsd ki ránk Lelkedet, fényed ragyogja be az egész Földet, és add meg, hogy azok közül, akik mellettünk élnek, minél többen boldogan érezzék meg a történelem végét.

Urunk, Te az ajtó előtt állsz! Igen, szeretnénk megkapni az aranyat, a fehér ruhát és a szemgyógyító írt. Szeretnénk buzgóságosak lenni és megtérni!

Szeretnénk veled együtt részt venni a nagy lakomán, szeretnénk minden szót megízlelni, ami a Te szádból származik, nem akarunk egy ígét sem a földre ejteni a Te ígéreteidből. Vannak közöttünk betegek, megsebzettek, gyászolók, és mi magunk is gyakran aggodalmaskodunk és elcsüggedünk; néha azt sem tudjuk, hogy merre menjünk. Gyógyíts meg minket, és hozd el közénk világosságodat! Jöjj el minél hamarabb világunkba!

Amen. Jövel, Uram Jézus!

Teodor Huțanu, a Hetednap Adventista Egyház Román Uniójának elnöke

Örülneél, ha az idén ingyen
üdülhetnél Mezőménesen
vagy Podișon?

Rendeld meg

2011. március 31-éig egész évre
az Élet+Egészség folyóiratot,
és lehetséges, hogy tied lesz
a 65 ingyenes üdülés jegy egyike,
a mezőménesi és podiși
életmód-központok jóvoltából.

Élet+Egészség

